

27

விவரம்

என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தவன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே.

நம்பியாண்டார் நம்பி

அருளிச் செய்த

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

ஸ்ரீ ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் உரை.

யாழ்ப்பாணம்

கூட்டுறுவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பியாண்டார் நம்பி

அருளிச் செய்த

கலித்துறைத் திருவந்தாதி

எ ன் னு ம்

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி

ஸ்ரீ ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் உரை.

புத்தகங்களுக்கு
ஆல் சிலைன் டிஸ்ரிபியூட்டர்-
119-111, கே. கே. எஸ் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.
போன்; 24234.

வெளியீடு:

யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ்நாற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்
411/1, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

முதற்பதிப்பு 1976
பதிப்புரிமை
விலை ரூபா 5-00

சர்வதேச புத்தக ஆண்டு வெளியீடு

International Book Year Release

J. C. T. B. P. S. S. Publication No. 27

Thiru - Thondar - Thiruvanthathi

by

NAMBI ANDAR - NAMBI

with Commentary by

Arumuga Thambiran Swamigal

Published by:

THE JAFFNA CO-OPERATIVE TAMIL BOOKS
PUBLICATION AND SALES SOCIETY LTD.
(Regd. No. J/1538 of 10-11-67)

411/1(693), K.K.S. ROAD,

JAFFNA.

அச்சுப்பதிவு: செட்டியார் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்புரை

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமானே.”

உலகம் போற்றும் உத்தம காப்பியமாகிய திருத் தொண்டர் புராணத்தை, வரலாற்று உண்மையும் பத்திச் சுவையும் கலந்து செந்தமிழ்த்தேன் சொட்டச் சொட்டப் பாடிய தெய்வச் சேக்கிழார் பெருமான், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகையை முத னூலாகவும், அதன் வழியே நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியை அதன் வழி நூலாகவும் கொண்டார்கள்.

இத் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியைத் திருநாரை யூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார் பொருளுரைக்கக் கேட்டே நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடியருளினார் என்ப.

இத்துணைச் சிறப்பினதாகிய திருத்தொண்டர் திரு வந்தாதி, பெரியபுராணம் பரவும் நாயன்மார்கள் ஒவ்வொருவரதும் மகிமையைக் கடுகளவாகச் சுருக்கி ஒவ்வோர் செய்யுளிற் கூறுகின்றமையால் அதனை எவரும் இலகுவில் மனனஞ் செய்து திருத்தொண்டர்களின் அடிமைத் திறத்தை யுணர்ந்து உய்ய வழிசெய்கின்றது.

இவ்வரும்பெரும் நூலுக்கு ஸ்ரீ ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் ஓரரிய உரைசெய்து அதனையும் தம் திருத் தொண்டர் புராண வுரையோடு சேர்த்து வெளியிட்டார்கள்.

நம்பியாண்டார் நம்பி கலித்துறைத் திருவந்தாதி என ஸ்ரீ ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் வழங்கிய இத் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, கௌரியம்பாளோ டு னுறையுங் கேதீச்சரநாதர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக் கேதீச்சரத் திருக்கோயிலிலே அறுபான் மும்மை நாயன்

(iv)

மார்களது ஐம்பொன் திருமேனிகளைக் கடவுண் மங்கலஞ் செய்ய முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் இவ்வேளையில், வெளிவருவது சாலவும் பொருந்தும்.

இனியதும் அரியதுமாகிய இந்நூல், சிவபத்தராகிய பலாலியூர் இளையதம்பி கந்தப்பிள்ளை இராசுத ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் (2-9-1975) ஏகாதசித் திதியிற் சிவபதமெய்தியதை முன்னிட்டு, அன்றிரின் நினைவு மலராக வெளிவர, அவருடைய அன்பு மருகரும் செட்டியார் அச்சக உரிமையாளருமாகிய திரு. பே: சோமசுந்தர மவர்கள் செய்த உபகாரங்களுக்குச் சைவ உலகமும் பெருங் கடமைப்பட்டுள்ளது.

எங்களுடைய முந்திய வெளியீடுகளைப் போலவே இதனையும் ஏற்று ஆதரிக்க வேண்டுமெனச் சைவப் பெருமக்களை வேண்டுகிறோம்.

சி. சிவகுருநாதன்
தலைவர்

20-5-76

யா. கூ. த. நூ. ப, வி. கழகம்

உ
சிவமயம்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

அருளிச் செய்த

திருத்தொண்டத்தொகைத் திருப்பதிகம்

திருவாரூர்

கொல்லிக் கௌவாணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னுத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடி
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்ந்திக் கடியேன் [யேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 1

இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தற் கடியேன்
ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
கடலூரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்
அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆரையர்க் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 2

மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடி
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க [யேன்
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் எறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 3

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்
ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஒலிபுனல்கூழ் சாத்தமங்கை நிலநக்கர்க் கடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 4

வம்பரு வரிவண்டு மணநாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற் பேணு
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நாட்டமிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கர்க்கும் அடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 5

வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கள் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கும் அடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கும் அடியேன்
கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 9

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க்கடியேன்
மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையர்க் கடியேன்
விரிதிரைகூழ் கடல்நாகை அதிபத்தர்க் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடி
ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன் [யேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 7

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக் கொண்டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்கும் காரிக்கும் அடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பலன் இரூளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன்
அறைக் கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க் கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 8

கடல்குழந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் சுழற்சிங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மடல்குழந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
புடைகுழந்த புலியதன்மேல் அரவாட ஆடி
பொன்னடிக் கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்
அடல்குழந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 6

பத்தராய்ப் பனிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 10

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
என்னவனும் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
அன்னவனும் ஆரூரன் அடிமைகேட் டுவப்பார்
ஆரூரில் அம்மானுக் கன்பரா வாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பியாண்டார் நம்பி

கலித்துறைத்திருவந்தாதி

துதிகவி

பொன்னி வடகரை சேர்நாரை யூரிற் புழைக்கைமுக
மன்ன னறுபத்து மூவர் பதிதே மரபுசெயல்
பன்னவத் தொண்டத் தொகைவகை பல்சுமந் தாதிதனைச்
சொன்ன மறைக்குல நம்பிபொற் பாதத் துணை துணையே.

(இ-ள்.) பொன்னி வடகரைசேர் நாரையூரில்—காவிரி
யின் வடகரையினுள்ள திருநாரையூரில் வீற்றிருந்தருளும்;
புழைக்கைமுகமன்னன்—யானைமுகத்தையுடைய பொல்லாப்
பிள்ளையார்; அறுபத்துமூவர் பதிதேமரபு செயல்பன்ன—
அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுடைய ஊரையும் தேசத்
தையும் குலத்தையும் திருத்தொண்டையும் அருளிச்செய்ய;
அத்தொண்டத் தொகைவகை பல்சுமந்தாதிதனை—சிவபிரான்
அடியெடுத்துக்கொடுக்க நம்பியாரூரர் பாடியருளும் அச்
சிறப்பினையுடைய திருத்தொண்டத்தொகைக்கு வகையாக
வீளங்கும் இக்கலித்துறைத்திருவந்தாதியை; சொன்ன
மறைக்குலநம்பி—பாடியருளிய மறையவர் குலத்து அவத
ரித்த நம்பியாண்டார் நம்பியினது; பொற்பாதத்துணை
துணை—அழகிய இரண்டு திருவடிகளும் எமக்குப் பிறவி
நோயை நீக்குதற்குத்துணையாம்.— எ-று. ஏ-அசை.

தில்லைவாழந்தணர்

செப்பத் தகுபுகழ்த் தில்லைப் பதியிற் செழுமறையோ
ரொப்பப் புவணங்கண் மூன்றினு மும்பரி னூரெரித்த
அப்பர்க் கமுதத் திருநடர்க் கந்திப் பிறையணிந்த
துப்பர்க் குரிமைத்தொழில்புரிவோர்தமைச் சொல்லுதுமே

(இ-ள்.) செப்பத்தகு புகழ்த்தில்லைப் பதியிற் செழுமறையோர்—யாவரும் எடுத்துக் கூறும் கீர்த்தியையுடைய திருத்தில்லையின் கண்வாமும் செப்பமான மறையவர்களாகிய; ஒப்பப்புவனங்கண் மூன்றினும்—மூவுலகத்தாரும் கொண்டாடும்படி; உம்பரினூரெரித்த அப்பர்க்கு—விண்ணின்கண் சஞ்சரிக்கும் மூப்புரத்தையும் எரித்தருளிய முதல்வரும்; அமுதத்திருநடர்க்கு—ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்தருள்வாரும் ஆகிய; அந்திப்பிறையணிந்த துப்பர்க்கு—மாலைக்காலத் துதிக்கும் இளம்பிறையைத் திருமுடியிற்கூடிய பவளவண்ணத்தையுடைய சிவபிரானுக்கு; உரிமைத் தொழில் புரிவோர்தமைச் சொல்லுதும்—உரிமைத் தொண்டைச் செய்யும் தில்லைமூவாயிரவரையும் யாம் நாவால் நாள்தோறும் வழத்துதும்.—
எ-று. ஏ-அசை. (1)

திருநீலகண்ட நாயனார்

சொல்லச் சிவன்றிரு வாணைதன் றாமொழி தோணசையாலொல்லைத் துறந்துரு மூத்ததற் பின்னுமை கோனருளால் வில்லைப் புரைநுத லாளோ டிளமைபெற் றின்பமிக்கான் றில்லைத் திருநீல கண்டக் குயவனாஞ் செய்தவனே.

(இ-ள்) சொல்லச் சிவன்றிருவாணைதன் றாமொழிதோணசையால்—தன்மனைவியார் தோளைத் தான் விரும்பினமையால் சிவபிரான் திருவாணையை அவர் எடுத்துக்கூற; ஒல்லைத்துறந்துரு மூத்ததற்பின்—விரைவாக அம்மனையாளின்பத்தையுந்துறந்து உடம்பு மூப்படைந்த பின்பு; உமைகோ னருளால்—சிவபிரான் திருவருளினால்; வில்லைப்புரை நுதலாளோ டிளமைபெற்றின்ப மிக்கான்—விற்போலும் நெற்றியையுடைய அம்மனையாளோடு சிவபதத்தில் என்றும் நீங்கா இளமையை அடைந்து இன்பமுற்றவர் யாரெனில்; தில்லைத்திருநீலகண்டக் குயவனாஞ் செய்தவன்—திருத்தில்லைக்கண் அவதரித்த திருநீலகண்டக் குயவரென்னும் தவமுடையோர்.—எ-று.
ஏ-அசை. (2)

இயற்பகை நாயனார்

செய்தவர் வேண்டிய தியாதுங்கொடுப்பச் சிவன் றவனாய்க்
கைதவம்பேசினின் காதலியைத்தரு கென்றலுமே
மைதிகழ் கண்ணியை யீந்தவன் வாய்ந்த பெரும்புகழ்வந்
தெய்திய காவிரிப் பூம்பட்டினத்து ளியற்பகையே.

(இ-ள்) செய்தவர் வேண்டிய தியாதுங்கொடுப்ப—சிவன
டியார்கள் விரும்பிய பொருள்கள் யாதேனும் மருது கொடுத்
திருக்குங் காலத்து; சிவன் றவனாய்க் கைதவம்பேசி—சிவபி
ரான் ஓர் அடியராய் வேடங்கொண்டு வஞ்சமாற்றங்கூறி;
நின்காதலியைத் தருகென்றலும்—உன் மனையானைக் கொடு
என்று கேட்கவும்; மைதிகழ் கண்ணியை யீந்தவன்—தன்மனை
யானைக் கொடுத்தவன் யாரெனில்; வாய்ந்தபெரும்புகழ்வந்
தெய்திய—வாய்ப்பான பெரிய புகழடையப்பெற்ற; காவிரிப்
பூம்பட்டினத்து ளியற்பகை — காவிரிப்பூம் பட்டினத்துள்
வாழ்ந்த இயற்பகைநாயனார்.—எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை.

தருக என்றது தருகென ஈறுகுறைந்து நின்றது.

(3)

இளையான்குடிமாறநாயனார்

இயலா விடைச்சென்ற மாதவர்க் கின்னமு தாவிதைத்த
வயலார் முனைவித் துவாரி மனையலக் கால்வறுத்துச்
செயலார் பயிர்விழுத் தீங்குறி யாக்கு மவன்செழுநீர்க்
கயலா ரிளையான் குடியுடை மாறனெங் கற்பகமே.

(இ-ள்.) இயலாவிடைச்சென்றமாதவர்க்கு—வறுமையுற்ற
காலத்துத் தம்பீடத்து உணவுவிரும்பிவந்த அடியாருக்கு;
இன்னமுதா விதைத்த வயலார்முனைவித்து வாரி—இனிய
திருவமுதாக வயலில் பகல் விதைத்த நாற்று விரையை வாரிக்
கொண்டுவந்து; மனையலக்கால்வறுத்து—தம்மனையிலுள்ள
வரிச்சினால் தீயுண்டாக்கி வறுத்து; செயலார் பயிர்விழுத் தீங்
கறியாக்குமவன்—தொழிலமைந்த புன்செய்ப்பயிர்களை
மேலான மதுரமுள்ள கறியாகச் சமைத்தவர் யாரெனில்;
செழுநீர்க்கயலாரிளையான் குடியுடைமாறனெங்கற்பகம்—
செழுமையான நீரின் கண் கயல்மீன்கள் வாழும் இளையான்குடி.

என்னும் ஊரையுடைய மாறநாயனாரென்னும் எனக்குக் கற்ப
கம்போல்வார்,—எ-று. ஏ-அசை. (4)

மெய்ப்பொருளையார்

கற்றநன் மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்தவன் காய்சினத்
செற்றவன் றன்னை யவனைச் செறப்புக லுந்திருவாய்த்ரம்
மற்றவன் றத்தா நமரே யெனச்சொல்லி வானுலகம்
பெற்றவன் சேதிபன் மெய்ப்பொரு ளாமென்று பேசுவரே.

(இ-ள்) கற்ற நன்மெய்த்தவன் போலொரு பொய்த்த
வன் — வீட்டுநூலை ஓதிய நல்ல மெய்த்தவனைப்போல ஒரு
பொய் வேடமுடையனும்; காய்சினத்தாற் செற்றவன்
றன்னை—கடிய கோபத்தாற் றன்னைக்கொன்ற; அவனைச்
செறப்புகலும்—அம்முத்தநாதனை (வாயிலாளன்) கொல்லப்புகு
ங்கால்; திருவாய் மற்றவன் றத்தா நமரே யெனச்சொல்லி—
திருவாயினால் அப்பொய் வேடமுடையானைத் தத்தனை நம
ரென்றுகூறி; வானுலகம் பெற்றவன் — சிவபதத்தையடைந்
தவர் யாரெனில்; சேதிபன்—சேதிநாட்டுக்கரசராகிய; மெய்ப்
பொருளாமென்று பேசுவர் — மெய்ப்பொருளையாரென்று
அறிஞர் கூறுவர்.—(எ-று). ஏ-அசை. (5)

விறன்மிண்ட நாயனார்

பேசும் பெருமையவ் வாரு ரனையும் பிரானவனா
மீசன் றனையும் புறகுதட் டென்றவ னீசனுக்கே
நேச னெனக்கும் பிரான்மனைக் கேட்க நீடுதென்றல்
வீசும் பொழிற்றிருச் செங்குன்ற மேய விறன்மிண்டனே.

(இ-ள்.) பேசும்பெருமை யவ்வாருரனையும்—யாவராலும்
எடுத்துக்கூறும் பெருமையையுடைய அந்நம்பியாருரரையும்;
பிரானவனா மீசன்றனையும் புறகுதட்டென்றவன் — அவரை
தடுத்தாண்ட முதல்வராகிய சிவபிரானையும் அடியார்க்குப்
புறம்பு செய்யென்று கூறினவரும்; ஈசனுக்குநேச னெனக்கும்
பிரான்—அச்சிவபிரானுக்கு அன்பரும் அடியேனுக்கும் பிரானா
யுள்ளவரும் யாரெனில்; மனைக்குப்புக நீடுதென்றல் வீசும்
பொழில்—மனையிடத்துப் புகும்படி மிக்க தென்றற் காற்று

வீசும் சோலை சூழ்ந்த; திருச்செங்குன்ற மேய விற்றன்மிண்டன்—திருச்செங்குன்றூரில் அவதரித்த விற்றன்மிண்டநாயனார்.— எ-று. ஏ-மும்—அசை. (6)

அமர்ந்தி நாயனார்

மிண்டும் பொழிற் பழையாறையமர்ந்தி வெண்பொடியின் முண்டந்தரித்த பிராற்குநல் லூரின்முன் கோவணநேர் கொண்டிங்கருளென்று தன்பெருஞ் செல்வமுந்தன்னை றுண்டமதிநுதலானையுமிந்த தொழிலினனே. [யுந்தன்

(இ-ள்.) மிண்டும் பொழிற் பழையாறையமர்ந்தி— நெருங்கிய சோலைசூழ்ந்த பழையாறையென்னும் ஊரில் அவதரித்த அமர்ந்திநாயனார்; வெண்பொடியின் முண்டந்தரித்த பிராற்கு—வெள்ளிய திருநீற்றுத் திரிபுண்டரமணிந்த சிவபிரானுக்கு; நல்லூரின் முன் கோவண நேர்கொண்டிங்கருளென்று—திருநல்லூரின் கண் நீர் முன் என்னிடத்து வைத்த கோவணத்துக்கு நேராக நிறையுள்ள கோவணத்தை இங்கு வாங்கிக்கொண்டருளுமென்று; தன்பெருஞ் செல்வமுந்தன்னையும்—தன்பெருஞ்செல்வத்தையும் தன்னையும்; தன்றுண்டமதிநுதலானையும்—தன்னுடைய கீற்றுமதி போலும் நெற்றியையுடைய தன் மனையானையும்; ஈந்த தொழிலினன்—அக்கோவணத்திற் கிடையாக நிறுத்துக் கொடுத்த தொழிலையுடையவர்—எ-று. ஏ-அசை. (7)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி

தொழுதும் வணங்கிய மாலயன் றேடருஞ் சோதிசென்றாங்கெழுதுந் தமிழ்ப்பழ வாவணங் காட்டி யெனக்குன்குடி முழுது மடிமைவந் தாட்செ யெனப்பெற்ற வன்முரறே னொழுது மலரினற் றுரெம் பிரானம்பி யாரூரனே.

(இ-ள்.) தொழுதும் வணங்கிய மாலயன் றேடருஞ் சோதிசென்றாங்கு—கையாற்றொழுதும் சாட்டாங்கமாய் நிலமுறவணங்கியும் திருமாலும் பிரமனும் தேடுதற்கரிய சிவபிரான் அத்திருமணத்தில் எழுந்தருளி; எழுதுந்தமிழ்ப்பழ வாவணங்காட்டி—தமிழால் முன் எழுதப்படும் பழைய அடி

மையோலையைக் காட்டி; எனக்குள்முடி முழுதுமடிமை—
எனக்கு உன் தாதை முதாதை முதலியோரும் நீயும் அடிமை;
வந்தாட்செயென்ப் பெற்றவன்—வந்து அடிமை செய் என்று
தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்றவர் யாரெனில்; முர நேனெழு
மலரி னற்று ரெம்பிரா னம்பியாருரன் — ஒலிக்கின்ற தேன்
வண்டுகள் சஞ்சரிக்கும் நல்ல மலர் மாலையைணிந்த எமது
முதல்வராகிய நம்பியாருரர். — எ-று. ஏ-அசை. (8)

ஏறிபத்த நாயனார்

ஊர்மதின் மூன்றட்ட வுத்தமர்க்க் கென்றோ ருயர் தவத்தோன்
ருர்மலர் கொய்யா வருபவன் றண்டின் மலர்பறித்த
ஊர்மலை மேற்கொளும் பாக ருடறுணி யாக்குமவ
னேர்மலி மாமதில் சூழ்கருவூரி லெறிபத்தனே.

(இ-ள்.) ஊர்மதின்மூன்றட்ட வுத்தமர்க்க் கென்று—
வானின்கண் திரிகின்ற முப்புரங்களை எரித்தருளிய சிவபிரா
னுக்கென்று; ஒருயர் தவத்தோன்—ஒரு உயர்ந்த தவத்தையு
டைய சிவகாமியாண்டார்; தார்மலர் கொய்யாவருபவன்—
திருப்பள்ளித்தாமத்திற்குரிய மலரைக் கொய்து திருப்பூங்
கூடையில் கொண்டுவரும்; தண்டின்மலர் பறித்தவூர்மலை—
தண்டினின்றும் அம்மலரைப் பறித்த பட்டத்து யானையை
யும்; மேற்கொளும் பாகருடறுணியாக்குமவன்—அதன்
மேற்கொண்ட பாகரது உடம்பையும் வெட்டினவர் யாரெ
னில்; ஏர்மலி மாமதில்சூழ்கருவூரி லெறிபத்தன்—அழகு
மிகுத்த பெரிய மதில்சூழ்ந்த திருக்கருவூரின்கண் வாழ்ந்த
ஏறிபத்த நாயனார். — எ-று. ஏ-அசை. (9)

ஏனாதிநாத நாயனார்

பத்தனை யேனாதி நாதனைப்பார்நீ டெயினி தன்னு
ளத்தனைத் தன்னே டமர்மலைந் தானெற்றி நீறுகண்டு
கைத்தனி வாள்வீ டொழிந்தவன் கண்டிப்ப நின்றருளு
நித்தனை யீழ்க் குலதீப னென்பரிந் நீணிலத்தே.

(இ-ள்.) பத்தனையேனாதிநாதனை—மெய்ப்பத்தியிற்
சிறந்தவராகிய ஏனாதிநாத நாயனாரை; பார்நீடெயினிதன்னு

ளத்தனை — நிலவுலகத்தின்கணுயர்ந்த எயினனூரில் வாழ்ந்த முதல்வராகிய; தன் ஞெடமர்மலைந்தானெற்றிநீறுகண்டு — தன்னுடன் போர்செய்த அதிகூரன் நெற்றியில் திருவெண்ணீர்ஹைக்கண்டு; கைத்தனிவாள்வீடொழிந்து — தன் கையிலிருக்கும் ஒப்பற்ற வாட்படையை விடாமல்; அவன்கண்டிப்ப நின்றருளுந்தித்தனை — அவ்வதிகூரன் தன்னை வெட்டும்படி நின்றருளிய நித்தியரை; ஈழக்குலதீபனென்பரிநீணிலத்து — இந்த அகன்ற நிலவுலகத்து ஈழக்குலத்துக்குத் தீபம் போன்ற வரென்று சொல்லுவார்கள்.—எறு. ஏ-அசை. (10)

கண்ணப்ப நாயனார்

திலத்திற் றிகழ்திருக் காளத்தி யார்திரு நெற்றியின்மே னலத்திற் பொழிதரு கண்ணிற் குருதிகண் டுண்ணடுங்கி வலத்திற் கடுங்கணையாற்றன் மலர்க்கண் ணிடந்தப்பினுள் குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்ப னாமென்று கூறுவரே.

(இ-ள்.) நிலத்திற்றிகழ் திருக்காளத்தியார் திருநெற்றியின் மேல் — நிலவுலகின்கண் விளங்காநின்ற திருக்காளத்தியப் பரது திருநெற்றியின்கீழ்; நலத்திற்பொழிதரு கண்ணிற்குருதி கண்டுண்ணடுங்கி — தம் தொண்டர்பத்தியை வெளிப்படுத்துங் காரணத்தால் கண்ணினின்றும் சொரியும் உதிரநீரைக் கண்டு உள்ளத்தில் அச்சமுற்று; வலத்திற் கடுங்கணையாற்றன்மலர்க்க ணிடந்தப்பினுள்—கடிய அம்பினால் தன் வலப்பாலிலுள்ள மலர்போலுங் கண்ணைத் தோண்டியெடுத்துச் சாத்தினவர் யாரெனில்; குலத்திற் கிராதனங் கண்ணப்பனாமென்று கூறுவர்—குலத்தில் வேடுவராகிய கண்ணப்பநாயனாரென்று அறிஞர் சொல்லுவர்.—எறு. ஏ-அசை.

மேல் என்றது கீழிற்குப் பந்தலின்கீழிருந்தானைப் பந்தல் மேலிருந்தானென வழங்கும் சிறுவரவீற்றாய வழக்கு அன்றி இலக்கணையெனினும் அமையும்.

குங்குலியக்கலய நாயனார்

ஏய்ந்த கயிறுதன் கண்டத்திற்பூட்டி யெழிற்பனந்தாட் சாய்ந்த சிவனிலைத் தானென்பர் காதலி தாலிகொடுத்தாய்ந்த நற்குங்குலி யங்கொண்ட னற்புகை காலனைமுன் காய்ந்த வரற்கிட்ட தென்கட லூரிற் கலயனையே.

(இ-ள்.) காதலி தாலிகொடுத்தாய்ந்த நற்குங்குலியங்
கொண்டு — மனையாளது திருமங்கிலியத்தை மாற்றித் தெளி
வான நல்ல குங்குலியத்தை வாங்கிக்கொண்டு; அனற்புகை
காலனைமுன்காய்ந்தவரற்கிட்ட — அனலிலுண்டாக்கிய அக்
குங்குலியத்தூபத்தை முன்னாளில் மார்க்கண்டேயர்க்காகக்
கூற்றையுதைத்த சிவபிரானுக்கு இட்ட; தென்கடலூரிற் கல
யனை — தெற்கின்கணுள்ள திருக்கடலூரில் அவதரித்த கலய
நாயனரை; ஏய்ந்த கயிறு தன்கண்டத்திற்பூட்டி—பொலிவ
மைந்த பூங்கச்சைத் தன் கழுத்திற்பூட்டி; எழிற்பனந்தாட்
சாய்ந்த சிவனிலைத்தானென்பர்—அழகிய திருப்பனந்தாளிற்
றிருமுடிவனைந்த சிவபிரானை நேராகச் செய்தவரென்று அறி
ஞர்கள் கூறுவர்.—எ-று. ஏ-அசை: (12)

மானக்கஞ்சாறநாயனார்

கலச முலைக்கன்னி காதற் புதல்வி கமழ்குமுலை
நலசெய் தவத்தவன் பஞ்ச வடிக்கிவை நல்கெனலும்
அலச மெனக்கரு தாதவள் கூந்த லரிந்தளித்தான்
மலைசெய் மதிற்கஞ்சை மானக்கஞ்சாற னெனும் வள்ளலே

(இ-ள்.) கலசமுலைக்கன்னி காதற் புதல்வி கமழ்குமுலை—
கும்பத்தையொத்த முலைகளையுடைய கன்னியாகிய தன்னால்
விரும்பப்பட்ட புத்திரியின் மணங்கமழ்கின்ற அளகத்தை
நோக்கி; நலசெய்தவத்தவன் பஞ்சவடிக்கிவைநல்கெனலும்—
நன்மைமிக்க தவவேடத்தை யுடையராய் வந்த சிவபிரான்
மயிர்ப்பூணூலுக்கு இவ்வளகத்தைக் கொடு என்று கேட்க
வும்; அலசமெனக்கருதாது—அப்புதல்வி வருந்துவாளென்று
தம் உளத்தில் நினையாமல்; அவள்கூந்தலரிந்தளித்தான் —
அவள் அளகத்தை அரிந்துகொடுத்தவர் யாரெனில்; மலைசெய்
மதிற்கஞ்சை மானக்கஞ்சாற னெனும்வள்ளல் — மலையை
யொத்த மதில்குழந்த கஞ்சாறாரில் அவதரித்த மானக்கஞ்
சாறநாயனாரென்னும் கொடையுடையோர்.—எ-று. ஏ-அசை.

அரிவாட்டாய நாயனார்

வள்ளற் பிராற்கமு தேந்தி வருவோ னுகலுமிங்கே
வெள்ளச் சடையா யமுதுசெய் யாவிடி லென்றலையைத்

தள்ளத் தகுமென்று வாட்டூட்டியதடங் கையினன்கா
ணள்ளற் பழனக் கணமங் கலத்தரி வாட்டாயனே.

(இ-ள்.) தள்ளற்பிராற்கமுதேந்தி வருவோனுகலும்—
வள்ளற்றன்மையுடைய சிவபிரானுக்குத் திருவமுதுக்குரிய
படித்தரங்களைச் சிரசிற்றாங்கிக்கொண்டு வருகின்றவர் உடம்
பின் மெலிவால் கால்தவறிக் கமரிற்சிந்தவும்; இங்கே வெள்
ளச் சடையாயமுது செய்யாவிடில்—இக்கமரில் கங்கைநீர்
பெருக்கெடுக்கும் சடையையுடையவரே இதனைத் திருவமுது
செய்யாவிடத்து; என் தலையைத் தள்ளத் தகுமென்று—என்
னுடைய தலையை அரிவாளால் அரிந்து வீழ்த்தப்படுமென்று;
வாட்டூட்டிய தடங்கையினன்—அரிவாளைக் கழுத்தின் மாட்
டிய பெருமையான கையையுடையவர் யாரெனில்; அள்ளற்
பழனக்கணமங்கலத்தாரி வாட்டாயன்—சேறுதங்கிய வயல்
சூழ்ந்த கணமங்கலத்தில் அவதரித்த அரிவாட்டாயநாய
னார்.— எ-று. காண்-ஏ-அசை. (14)

ஆனாயனார்

தாயவன் யாவுக்குந் தாழ்சடை மேற்றனித் திங்கள்வைத்த
தூயவன் பாதந் தொடர்ந்துதொல் சீர்துளை யாற்பரவும்
வேயவன் மேன்மழ நாட்டு விரிபுனன் மங்கலக்கோன்
ஆயவ னானைய னெண்ணையு வந்தாண் டருளினனே.

(இ-ள்.) யாவுக்குந்தாயவன் — எல்லா உயிருக்கும்
தாயொத்தவனாய்; தாழ்சடைமேற் றனித்திங்கள் வைத்த
தூயவன் பாதந்தொடர்ந்து — தாழ்ந்த சடைமுடியின்மேல்
ஒப்பற்ற இளம்பிறையைச் சூடிய தூயோனது திருவடிகளை
மனதால்பற்றி; தொல்சீர் துளையாற் பரவும் வேயவன்—
பழமையான திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தைத் துளை
வழியால் துதிக்கும் புள்ளாங்குழலை யுடையவரும்; மேன் மழ
நாட்டு விரிபுனன் மங்கலக் கோனாயவன்—மேன்மழநாட்டின்
கண் விரிந்த புனல்கூழ்ந்த திருமங்கலமென்னும் திருப்பதியில்
அவதரித்த முதல்வரும் ஆகிய; ஆனாய னெண்ணையு வந்தாண்
டருளினன்—ஆனாயநாயனார் அடியேனைத் திருவுள்ளங் களி
கூர்ந்து அடிமைக் கொண்டவர்.—எ-று. ஏ-அசை. (15)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

அருட்டுறையத்தர்க்கடிமைப்பட்டேனினியல்லனென்னும் பொருட்டுறையாவதென்னையென்னவல்லவன் பூங்குவளை யிருட்டுறையநீர்வயவைற்பதிக்கும்பிரானடைந்தோர் மருட்டுறையநீக்கிநல்வான்வழிகாட்டிடவல்லவனே.

(இ-ள்.) அருட்டுறையத்தர்க்கடிமைப்பட்டேன்—திருவருட்டுறைய ஆலயத்தில் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரானுக்கு ஆட்பட்டேன்; இனியல்லேனென்னும் பொருட்டுறையாவதென்னையென்னவல்லவன் — இனிமேல் அடியனல்லேன் என்று கூறும் பொருள்நிலைமையாவது எவ்வாறென்று திருப்பதிகத்தில் ஓதியருளவன்மையுடைய நம்பியாரூரர்; பூங்குவளை யிருட்டுறையநீர்வயவைற்பதிக்கும் பிரான்—பொலிவமைந்த குவளைமலர்களின் கருநிறமானது தங்கிய நீர்க்குழந்தவயல்களையுடைய திருநாவலுருக்கு முதல்வர்; அடைந்தோர் மருட்டுறையநீக்கி நல்வான்வழிகாட்டிடவல்லவன்—தம்மை அடைந்தவர்களது மயக்கவழியை நீக்கி நல்ல முத்திவழியைக் காட்டவல்லவர்.— எ-று. ஏ-அசை. (16)

மூர்த்தி நாயனார்

அவந்திரி குண்டமவைதின் மாள்வனென்றன்ருலவாய்ச்சிவன்றிருமேனிக்குச் செஞ்சந்தனமாச் செழுமுழங்கையுவந்தொளிர் பாரையிற்றேய்த்துலகாண்டவொண்மூர்த்தி நிவந்தபொன்மாடமதுராபுரியென்னுநீள்பதியே. [தன்னூர்

(இ-ள்.) அவந்திரி குண்டமவைதின் மாள்வனென்று—வீணை திரிகின்ற குண்டராகிய சமணராவதினும் உயிர்விடுவேனென்று; அன்ருலவாய்ச்சிவன்றிருமேனிக்குச் செஞ்சந்தனமா — அன்றைக்குத் திருவாலவாயின்கணுள்ள சிவபிரான் திருமேனிக்குச் சிவந்த சந்தனமாக; செழுமுழங்கையுவந்தொளிர் பாரையிற்றேய்த்து — செழுமீய முழங்கையை விரும்பிவிளங்குகின்ற சந்தனச்சாணையில் தேய்த்து; உலகாண்டவொண்மூர்த்தி தன்னூர் — நிலவுலகத்தை அரகாண்ட ஒள்ளிய மூர்த்திநாயனாரது ஊர் யாதெனில்; நிவந்த

பொன் மாடமதுராபுரியென்னுநீன்பதி — ஓங்கிய பொன்னு
லாகிய மாடங்கனையுடைய மதுராபுரியென்று சொல்லும்
பெரிய ஊராம்.—எ-று. ஏ-அசை. (17)

முருக நாயனார்

பதிகந் தீகழ்தரு பஞ்சாக் கரம்பயி னுவினன்சீர்
மதியஞ் சடையார்க் கலந்தொட்டணிபவன் யான்மகிழ்ந்து
துதியுங் கழற்சண்பை நாதற்குத் தோழன்வன் றெண்டரம்
னதிகம் பெறும்புக லூர்முரு கன்னெனு மந்தணனே.[பொன்

(இ-ள்.) பதிகந்தீகழ்தரு பஞ்சாக்கரம் பயினுவினன்—
ஆளுடைய பிள்ளையார் திருப்பதிகத்தில் விளங்க அருளிய
திருவைந்தெழுத்து தாங்கிய நாவையுடையவரும்; சீர்மதி
யஞ் சடையார்க்கலர் தொட்டணிபவன் — சிறப்பமைந்த
இளம்பிறைவாமும் சடைமுடியையுடைய சிவபிரானுக்கு
மலர்மாலையைத் திருமேனியைத் தீண்டிச்சாத்தும் முறைமை
யுடையவரும்; யான்மகிழ்ந்து துதியுங்கழற்சண்பை நாதற்
குத்தோழன்—நான் மகிழ்ச்சியடைந்து துதிசெய்யும் திருவடி
கனையுடைய ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கு நண்பரும் யாரெ
னில்; வன்றெண்டரம்பொனதிகம் பெறும்புகலூர்—நம்பியா
ருரர் அழகிய பொன்னை அதிகமாகப் பெற்றுக்கொண்ட
திருப்புகலூரின்சண் அவதரித்த; முருகனெனுமந்தணன்—
முருகநாயனாரென்னும் மறையவர்.— எ-று. ஏ-அசை. (18)

உருத்திரபசுபதிநாயனார்

அந்தாழ் புனறன்னி லல்லும் பகலுநின் ருதரத்தா
லுந்தாத வன்பொடு ருத்திரஞ் சொல்லிக் கருத்தமைந்த
பைந்தா ருருத்திர பசுபதி தன்னற் பதிவயற்கே
நந்தார் திருத்தலை யூரென் றுரைப்பரிந் நானிலத்தே.

(இ-ள்.) அந்தாழ்புனறன்னில் — அழகுடைய ஆழ்ந்த
சலத்தில்; அல்லும் பகலுமாதரத்தால் நின்று—இரவும் பக
லும் ஒதுங்காவந் தவறாமல் விருப்போடுநின்று; உந்தாதவன்
பொடு ருத்திரஞ் சொல்லி—வழுவாத பேரன்பால் உருத்திரத்
தையோதி; கருத்தமைந்த பைந்தாருருத்திர பசுபதிதன்னற்

பதி — மனமொருப்பட்ட பசிய தாமரைமாலையையுடைய உருத்திரபசுபதிநாயாரது நல்ல திருப்பதி யாதெனில்; வயற் றுநந்தார்திருத்தலை யூரென்றுரைப் பரிந்நானிலத்து—வயலி னிடத்துச் சங்குகள் தங்கிய திருத்தலையூரென்று விரிந்த இந்நிலவுலகத்தில் அறிஞர்கூறுவர்.—எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை (19)

திருநானைப்போவார்நாயனார்

நாவார் புகழ்த்தில்லை யம்பலத் தானருள் பெற்றுநானைப் போவா னவனும் புறத்திருத்தொண்டன்றன் புன்புலைபோய் மூவா யிரவர்கை கூப்ப முனியாய வன்பதிதான் மாவார் பொழிறிக ழாதனூ ரென்பரிம் மண்டலத்தே.

(இ-ள்:) நாவார் புகழ்த்தில்லையம்பலத்தா னருள் பெற்று— அறிஞர்கள் நாவில் துதிக்கும் புகழையுடைய தில்லையம் பலத்தின்கணுள்ள நடேசப்பிரான் திருவருளைப்பெற்று; தன் புன்புலைபோய்—தன்னுடைய சிறுமையான புலைத்தன்மை நீங்கி; மூவாயிரவர் கைகூப்ப—தில்லைமூவாயிரவர்கள் கை கூப்பிவணங்க; முனியாயவன்—மறைமுனிவரான; நானைப் போவா னவனும்—திருநானைப் போவாரென்னும்; புறத்திருத் தொண்டன்பதி—புறத்தொண்டரது ஊராவது யாதெனில்; மாவார்பொழிறிக ழாதனூரென்பரிம்மண்டலத்து—வண்டு கள் ஒலிக்கின்ற சோலைசூழ்ந்த ஆதனூரென்று இந்நிலவுல கத்தில் அறிஞர் கூறுவர்.— எ-று. தான்-ஏ-அசை. (20)

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார்

மண்டும் புனற்சடையாற் றமர் தூசெற்றி வாட்டும்வகை விண்டு மழைமுகில் வீடா தொழியின்யான் வீவனென்ன மிண்டும் படர்பாறை முட்டு மெழிலார் திருக்குறிப்புத் தொண்டன் குலங்கச்சி யேகா லியர்தங்க டொல்குலமே.

(இ-ள்.) மண்டும் புனற்சடையாற்றமர் தூசெற்றி வாட் டும்வகை விண்டு—கங்கைதீர் நிறைந்த சடையையுடைய சிவ பிரான் அடியாரது கந்தையைக் கல்லில் அழுக்கறுத்து உலர்த்

திக்கொடுக்கும் முற்றமையாகக்கூறி வாங்கி; முகில்மழை வீடா தொழியின் யான்வீவ நென்னு—அப்பொழுது மேகங்கள் பொழியும் மழையை விடாதொழிந்தால் யான் உயிர்விடுவேனென்று; மிண்டும்படர்பாறைமுட்டும் — நெருங்கியிருக்கும் பெரிய துறைக்கல்லில் தன் தலையைமோதும்; எழிலார் திருக்குறிப்புத் தொண்டன்குலம் — அழகிய திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனரது குலம் யாதெனில்; கச்சியேகாலியர்தங்க டொல்குலம் — காஞ்சி நகரத்தின்கணுள்ள வண்ணார்களது பழைய குலமாம். எ-று. ஏ-அசை. (21)

சண்டேசுர நாயனார்

குலமே நியசேய்ஞ லூரிற் குரிசில் குரைகடல்கூழ்
தலமே நியவிறற் றண்டிகண் டீர்தந்தை தாளிரண்டும்
வலமே நியமழு வாலெறிந் தீசன் மணிமுடிமே
னலமே நியபால் சொரிந்தலர் சூட்டிய நன்னிதியே.

(இ-ள்) குலமேறிய சேய்ஞலூரிற் குரிசில் - உயர்குலத்து மறையவர்கள் வாழும் திருச்சேய்ஞலூரில் அவதரித்த முதல்வராகிய; தந்தைதாளிரண்டும் வலமேறிய மழுவாலெறிந்து — பிதாவினது காலிரண்டையும் வெற்றிமிக்க மழுவாயுதத்தால் வெட்டி; ஈசன்மணிமுடிமே னலமெறிய பால்சொரிந்து—சிவபிரான் திருமுடியின்மேல் நன்மைக்க ஆவின்பாலைத் திருமஞ்சனமாட்டி; அலர்கூட்டியநன்னிதி — மலர்களைச்சூட்டி வழிபட்ட நல்ல நிதிபோல்வார்; குரைகடல்கூழ்தலமேறியவிறற் றண்டிகண்டீர்—ஓலிக்குங் கடல்கூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் விளங்கிய பத்திவலியையுடைய சண்டேசுரநாயனாரென்று அறிஞர்களே அறிந்துகொள்ளுங்கள். - எ-று. ஏ-அசை. (22)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

நிதியார் துருத்திதென் வேள்விக் குடியாய் நினைமறந்த
மதியேற் கறிகுறி வைத்துப் புகர்பின்னை மாற்றிடென்று
துதியா வருள்சொன்ன வாறறிவா ரிடைப் பெற்றவன்கா
ணதியார் புனல்வய னாவலர் கோனென்னு நற்றவனே.

(இ-ள்.) நிதியார்துருத்தி தென் வேள்விக்குடியாய் — செல்வம் நிறைந்த திருத்துருத்தியிலும் தெற்கின்கண்ணுள்ள திருவேள்விக்குடியிலும் பகலிலும் இரவிலும் முறையேவாழும் முதல்வரே; நினைமறந்த மதியேற்கு — உம்மைமறந்த மதியையுடைய எனக்கு; அறுதறிவைத்துப் புகர்பின்னைமாற்றிடென்று துதியா—உம்மை அறியும் குறியை முன்னே அருளிப்பின் உடம்பின்கணுள்ள பிணியை நீக்கென்று துதித்து; அருள் சொன்னவாறறிவாரிடைப் பெற்றவன்—அவ்விருதலத்திற்கும் ஒருவராய் வீற்றிருக்கும் சொன்னவாறறிவாரென்னும் சிவ பிரானிடத்துத் திருவருள் பெற்றவர் யாரெனில்; நதியார் புனல்வயனாவலர்கோனென்னு நற்றவன்—ஆற்றின்கணுள்ள நீரானது பாய்கின்ற வயல்குழந்த திருநாவலூரென்னும் நல்லதவத்தினர்.— எ-று. காண்-ஏ-அசை. (23)

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்

நற்றவ னல்லூர்ச் சிவன்றிருப் பாதந்தன் சென்னிவைக் பெற்றவன் மற்றிப் பிறப்பற வீரட்டர் பெய்கழற்றூ [கப் னுற்றவ னுற்ற விடமடை யாரிட வொள்ளமுதாத் துற்றவ னமுரி னைக்கர செனுந் தாமணியே.

(இ-ள்.) நற்றவனல்லூர்ச் சிவன்றிருப்பாதம் — நல்ல தவத்தினையுடையோரும் திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கும் சிவ பிரான் திருவடிகளை; தன்சென்னி வைக்கப்பெற்றவன்— தன் சிரசில் சூட்டியருளப்பெற்றோரும்; மற்றிப்பிறப்பற வீரட்டர்பெய்கழற்றூளுற்றவன்—அதன்றி இப்பிறவி நீங்கும் படி வீரட்டேசரது வீரக்கழலணிந்த திருவடியைப்புகலாக அடைந்தோரும்; உற்றவிட மடையாரிட வொள்ளமுதாத் துற்றவன்—அமுதோடு விரவிய நஞ்சைச் சமணர்களிட அவ் விடத்தை ஒள்ளிய அமுதமாகத் திருவமுது செய்தோரும் யாரெனில்; ஆழாரினைக்கரசெனுந்தாமணி — திருவாமுரின் கண் அவதரித்த திருநாவுக்கர சென்னுந் தாயமணிபோல் வார்.— எ-று. ஏ-அசை. (24)

மணியினை மாமறைக் காட்டு மருந்தினை வண்மொழியாற் றணியண நீள்கத வந்திறப் பித்தன தெண்கடலிற்

பிணியன வன்கன் மிதப்பித்த சைவப் பெருநெறிக்கே யணியன நாவுக் கரையர் ரான்ற னருந்தமிழே.

(இ-ள்) நாவுக்கரையர் பிரான்ற னருந்தமிழ்—திருநாவுக் கரையராகிய பிரானூரது அரிய திருப்பதிகங்கள்; மணியினை மாமறைக்காட்டுமருந்தினை—சிந்தாமணிபோலும் திருமறைக் காட்டின்கண் வீற்றிருந்தருளும் பிறவிநோய்க்கு மருந்தா யுள்ள சிவபிரானை; வண்மொழியாற் றிணியன நீள்கதவந் திறப்பித்தன—வளவிய சொன்னயத்தால் திண்ணிய நீண்ட கதவை திறக்கச் செய்வித்தின; தெண்கடலிற் பிணியன வன்கன் மிதப்பித்த—தெள்ளிய கடலினிடத்துப் பிணிக்கப் பட்ட வலிய கல்லை மிதக்கச் செய்தன; சைவப்பெருநெறிக்கு அணியன—சைவமாகிய சன்மார்க்கத்துக்கு அலங்காரமா யுள்ளன.— எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை. (25)

குலச்சிறைநாயனார்

அருந்தமி ழாகரன் வாதி லமணைக் கழுநுதிமே லிருந்தமிழ் நாட்டிடை யேற்றுவித் தோனெழிற் சங்கம் பெருந்தமிழ் மீனவன் றன்னதி காரி பிரசமல்கு [வைத்த குருந்தமிழ் சாரன் மணமேற் குடிமன் குலச்சிறையே.

(இ-ள்.) அருந்தமிழாகரன் வாதில்—ஆமுடைய பிள்ளை யார் வாதில் தோற்ற; அமணைக் கழுநுதிமேலிருந்தமிழ் நாட் டிடை யேற்றுவித்தோன்—சமணர்களைப் பெரிய பாண்டி நாட்டின்கண் கழுவினேற்றுவித்தவரும்; எழிற்சங்கம் வைத்த பெருந்தமிழ் மீனவன்றன் வதிகாரி—அழகியதமிழ்ச் சங் கத்தை ஓங்கச் செய்த பெருமையினையுடைய தமிழையுணர்ந்த கூன்பாண்டியன் மந்திரியும் யாரெனில்; பிரசமல்கு குருந்தமிழ் சாரன் மணமேற்குடி மன்குலச்சிறை—தேன்நிறைந்த குருந்த மரங்கள் அலர்ந்த நெய்தனிலத்தில் மணமேற்குடியில் அவ தரித்த முதல்வராகிய குலச்சிறைநாயனார்.—எ-று. ஏ-அசை.

பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்

சிறைநன் புனற்றிரு நாவலூ ராளி செழுங்கயிலைக் கிறைநன் கழனாளை யெய்து மிவனருள் போற்றவின்றே

பிறைநன் முடிய னடியடை வேனென் றுடல்பிரிந்தா
 னறைநன் மலர்த்தார் மிழலைக் குறும்ப னெனுநம்பியே.

(இ-ள்.) சிறைநன் புனற்றிருநாவலூராளி கரையோடு
 கூடிய நல்ல நீர் சூழ்ந்த திருநாவலூரர்; செழுங்கயிலைக்
 கிறைநன்கழ னுளையெய்தும்—செழுமையான நொடித்தான்
 மலைக்கு முதல்வராகிய சிவபிரான் திருவடியை நாளைத்
 தினத்தில் அடைவார் அதனால்; இவனருள்போற்றப்பிறை
 நன்முடியனருள்—இந்நாவலூரரது திருவருளைத் துதிக்கும்படி
 நல்ல பிறையணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபிரான் திரு
 வருளை; இன்றையடைவே னென்றுடல்பிரிந்தான் — இன்
 றைக்கே அடைவேனென்று உடம்பை விட்டுச் சென்றார்
 யாரெனில்; நறைநன்மலர்த்தார் மிழலைக்குறும்பெனனு
 நம்பி—வாசனைகமழும் நல்ல மலர்மாலையையணிந்த பெரு
 மிழலைக்குறும்பநாயனாரென்னும் பெருமையிற் சிறந்தோர்.—
 எ-று. ஏ-அசை. (27)

காரைக்காலம்மையார்

நம்பன் றிருமலை நான்மிதி யேனென்று தாளிரண்டு
 மும்பர் மிசைத்தலை யானடந் தேற வுமைநகலுஞ்
 செம்பொன் னுருவெனன் னம்மை யெனப்

[பெற்றவள்செழுந்தேன்
 கொம்பி னுகுகாரைக் காலினின் மேய குலதனமே.

(இ-ள்.) நம்பன் றிருமலைநான் மிதியேனென்று—சிவபி
 ரான் வீற்றிருந்தருளும் நொடித்தான்மலையை யான் மிதிக்க
 மாட்டேனென்று; தாளிரண்டு மும்பர்மிசைத் தலையானடந்
 தேற—தன் இரண்டு திருவடிகளும் மேலாகத் தலையானடந்து
 செல்ல; உமைநகலும்—உமையம்மை விதப்புநகை செய்ய
 வும்; செம்பொன்னுருவென்னம்மையெனப் பெற்றவள்—
 அப்பொழுது சிவந்த பொன்போலும் திருமேனியையுடைய
 சிவபிரான் என் அம்மையேயென்று அழைக்கப் பெற்றவர்
 யாரெனில்; செழுந்தேன்கொம்பினுகு—செழுனிய தேனானது
 மரக்கொம்பினினுஞ் சிந்தாநின்ற; காரைக்காலினின்மேய
 குலதனம்—காரைக்காலென்னும் ஊரில் அவதரித்த எமது
 குலத்துக்கு ஒரு முதல்வி.— எ-று. (28)

அப்பூதியடிகளையார்

தனமா வதுதிரு நாவுக்கரசின் சரணமென்ன
மனமார் புனற்பந்தர் வாழ்த்திவைத் தாங்கவன் வண்
[டமிழ்க்கே
யினமாத் தனது பெயரிடப் பெற்றவ னெங்கள்பிரா
னனமார் வயற்றிங்க ளூரீனில் வேதிய னப்பூதியே.

(இ-ள்.) தனமாவது திருநாவுக்கரசின் சரணமென்ன—
எமக்குச்செல்வமாவது ஆண்டவரசின் திருவடிகளே என்று;
மனமார்புனற்பந்தர்வாழ்த்திவைத்து — கண்டார் மனதுக்கு
நிறைவமைந்த தண்ணீர்ப்பந்தரைத் துதித்துவைத்து; ஆங்க
வன்வண்டமிழ்க்கினமா — அத்திருநாவுக்கரசின் திருப்பதிகத்
திற்கு உறுப்பாக; தனதுபெயரிடப்பெற்றவன்—தனது திருப்
பெயரை வைத்துப் பாடப்பெற்றவர் யாரெனில்; எங்கள்
பிரானும் — எங்கள் பிரானாகிய; அனமார் வயற்றிங்களுரீ
னில்—அன்னங்கள் சஞ்சரிக்கும் வயல்களையுடைய திங்களுரில்
அவதரித்த; வேதியனப்பூதி— மறையவருமாகிய அப்பூதியடி
கள்.— எ-று. ஏ-இரண்டும்-அசை. (29)

திருநீலநக்கநாயார்

பூதிப் புயத்தர் புயத்திற் சிலந்தி புகலுமஞ்சி
பூதித் துமிந்த மனைவியை நீப்பவுப் பாலவெல்லாம்
பேதித் தெழுந்தன கரனென்று பிஞ்ஞகன் காட்டுமவ
னீதித் திகழ்சாத்த நீலநக் கன்னெனும் வேதியனே.

(இ-ள்.) பூதிப்புயத்தர் புயத்திற் சிலந்திபுகலும்—விபூதி
யணிந்த திருப்புயங்களையுடைய சிவபிரான் திருத்தோளில்
சிலந்திப்பூச்சியானது விழவும்; அஞ்சியுதித்துமிந்த மனைவியை
நீப்ப—அதனால் அச்சமுற்று வாயாலாதி எச்சில் உமிழ்ந்த
மனையானை விலக்க; உப்பாலவெல்லாம்பேதித் தெழுந்தன
காரென்று — ஊதித்துமியாத இடமெல்லாம் சிலந்தியின்
விடவேகத்தால் கொப்பளிதெழுதலை நீ பாரென்று; பிஞ்ஞ
கன் காட்டுமவன்—சிவபிரானால் காட்டப்படும் பெருமை
யுடையவர் யாரெனில்; நீதி திகழ்சாத்த நீலநக்கனெனும்

வேதியன் - ஒழுக்கமைத்த சாத்தனாரின்கண் வாழ்ந்த திரு
நீலநக்கநாயனாரென்னும் மறையவர்.—எ-று. ஏ-அசை. (30)

நமிநந்தியடிகளையனார்

வேத மறிக்கரத் தானு ரரற்கு விளக்கு நெய்யைத்
தீது செறியமண் கையரட் டாவிடத் தென்புனலா
வேத முறுக வருகரென் றன்று விளக்கெரித்தா
னாத னெழிலேமப் பேறா ரதிப னமிநந்தியே.

(இ-ள்.) வேத மறிக்கரத் தானுரரற்கு—வேதவடிவான
மான்சுன்றை ஏந்திய திருக்கரத்தையுடைய திருவாரூரின்கண்
வீற்றிருந்தருளும் அரனெறியாருக்கு; விளக்குநெய்யை —
திருவிளக்கிடுதற்குரிய எண்ணெயை; தீதுசெறி யமண் கைய
ரட்டாவிட — குற்றம்நிறைந்த சமணராகிய இழிந்தவர்கள்
விடாதொழிய; தென்புனலா வேதமுறுக வருகரென் றன்று
விளக்கெரித்தான் — தெள்ளிய நீரினால் சமணர்கள் கலக்க
என்று அந்நாளில் திருவிளக்கேற்றினார் யாரெனில்; நாத னெ
ழிலேமப்பேறா ரதிபனமிநந்தி—எமக்கு முதல்வரும் அழகிய
ஏமப்பேறார் அதிபரும் ஆகிய நமிநந்தியடிகளையனார்.—எ-று
ஏ-அசை. (31)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

நந்திக்கு நம்பெரு மாற்குநல் லானுரி னாயகற்குப்
பந்திப் பரியன செந்தமிழ் பாடப் படர்புனலிற்
சிந்திப் பரியன சேவடி பெற்றவன் சேவடியே
வந்திப் பவன்பெயர் வன்ருண்ட ரென்பரில் வையகத்தே.

(இ-ள்.) நல் லானுரினாயகற்கு—நல்ல திருவாரூரில் வீற்றி
ருந்தருளும் முதல்வரும்; நந்திக்கு நம்பெருமாற்கு—நந்தி
யென்னுந் திருப்பெயரையுடையவரும் ஆகிய நமது சிவபிரா
னுக்கு; படர்புனலிற் பந்திப் பரியன செந்தமிழ் பாட —
பரம்பிய புனலினொழுக்கம்போல் செய்யுட்குற்றமில்லாத
செந்தமிழ்த் திருப்பதிகத்தைப் பாடும்படிக்கு; சிந்திப்பரியன
சேவடிபெற்று — புலவுணர்ச்சியைப்போலச்சுட்டி யுணர்த்த
கரிய திருவருளைப்பெற்று; அவன்சேவடியே வந்திப்பவன்

பெயர் — அச்சிவபிரான் திருவடியையே வழிபாடுசெய்யும் அவரது திருப்பெயர்; இவ்வையகத்து வன்றெண்டரென்பர் — இந்நிலவுலகத்துள்ள அறிஞர்கள் வன்றெண்டரென்று கூறுவர். — எ-று. ஏ-அசை. புனலிற்பாடப்பெற்றன இயையும்.

படர்புனலி லென்றதற்குப் பரம்பிய புனல்போலும் தட்பத்தையுடைய திருவருளெனினு மமையும். அடி என்பதும் அருள் என்பதும் ஒருபொருளவாதல் அடிசேர்ந்தார் அருள் சேர்ந்தார் என்னும் வழக்குநோக்கியுணர்க. (32)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

வைய மகிழ்யாம் வாழ வமணர் வலிதொலைய வையன் பிரம புரத்தரற் கம்மென் குதலைச்செவ்வாய் பைய மிழற்றும் பருவத்துப் பாடப் பருப்பதத்தின் றைய லருள்பெற்றனென்பர் ஞானசம் பந்தனையே

(இ-ள்.) ஞானசம்பந்தனை — ஆளுடையபிள்ளையாரை; வைய மகிழ்யாம் வாழ — உலகத்தார் மகிழ்ச்சியடையவும் யாமெல்லாம் வாழவும்; அமணர் வலிதொலைய — சமணர்களுடைய கொள்கை வலிகெடவும்; ஐயன் பிரமபுரத் தரற்கு — எமது முதல்வராகிய பிரமபுரத்தில் வீற்றிருந்தருளும் தோணியப்பருக்கு; அம்மென் குதலை — அழகிய மிருதுவான மழலை வார்த்தையை; செவ்வாய் பைய மிழற்றும் பருவத்துப் பாட — சிவந்த திருவாயினால் மெல்லப்பேசும் மூன்றுவயதில் பாடும் படிக்கு; பருப்பதத்தின் றைய லருள்பெற்றனென்பர் — உமாதேவியாரது திருவருளைப் பெற்றாரென்று சொல்வர். — எ-று. ஏ-அசை. (33)

பந்தார் விரலியர் வேள்செங்கட் சோழன் முருகனல்ல சந்தா ரகலத்து நீலநக் கன்பெயர் தான்மொழிந்து கொந்தார் சடையர் பதிகத்தி லிட்டடி யேன்கொடுத்த வந்தாதி கொண்ட பிரானருட் காழியர் கொற்றவனே.

(இ-ள்.) பந்தார் விரலியர் வேள் செங்கட்சோழன் — மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறைநாயனார் கோச்செங்கட் சோழர்; முருகனல்ல சந்தா ரகலத்து நீலநக்கன் பெயர்

மொழிந்து—முருகநாயனார் நல்ல சந்தனக்குழம்பணிந்த மார் பையுடைய திருநீலநக்கநாயனார் என்னும் இவர்கள் திருப் பெயரைப்புகழ்ந்து; கொந்தார் சடையர் பதிகத்திலிட்டு — கூட்டமான சடையையுடைய சிவபிரானது திருப்பதிகத்திலோதி; அடியேன்கொடுத்த வந்தாதிக்கொண்ட — அடியேன் சாத்திய அந்தாதி என்னும் பாமாலையைச் சூடிக்கொண்டருளிய முதல்வர் யாரெனில்; அருட்காழியர் கொற்றவன் — அருளையடைந்த ஆளுடைய பிள்ளையார்.— எ-று.
தான்-ஏ-அசை. (34)

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்.

கொற்றத் திறலெந்தை தந்தைதன் றந்தையெங்
[கூட்டமெல்லாந்
தெற்றச் சடையாய் நினதடி யேந்திகழ் வன்றெண்டனே
மற்றிப் பிணிதவிர்ப் பானென் றுடைவா னுருவியந்நோய்
செற்றுத் தவிர்கலிக் காமன் குடியேயர் சீர்க்குடியே.

(இ-ள்.) கொற்றத்திற லெந்தை தந்தைமன்றந்தை — லெற்றிமிக்க வலியினையுடைய என்பிதாவும் அவர் பிதாவும் ஆகிய; எங்கூட்டமெல்லாந் தெற்றச்சடையாய் நினதடியேம்—எமது மூன்று சுற்றமுதல் எல்லாரும் நெருங்கிய தடையையுடையவரே உம்முடைய அடியேங்கள் அவ்வாறாக; திகழ்வன்றெண்டனே யிப்பிணி தவிர்ப்பானென்று — விளங்கிய நம்பியானாரை இந்நோயை நீக்க வல்லனென்று; உடைவா னுருவியந் நோய் செற்றுத்தவிர்—உடைவானை உறையினின்றுங் கழித்துத் தன்னுயிர் நீக்கி அச்சுலைநோய் நீங்கிய; கலிக்காமன் குடியேயர் சீர்க்குடி—கலிக்காமநாயனாரது குடி யானெனில் ஏயர்கோக்குடி.—எ-று. மற்று-ஏ-அசை. (35)

திருமுலநாயனார்.

குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குல மேய்ப்போன்
[குரம்பைபுக்கு
முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன் றன்னை முழுத்தமிழின்
படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படி யேபர விட்டெனுச்சி
யடிமன்ன வைத்த பிரான்முல னாகின்ற வங்கணனே

(இ-ள்.) குடிமன்னு சாத்தனூர்க் கோக்குவ மேய்ப்போன் குரம்பை புக்கு — உயர்குடிகள் நிலைபெற்ற சாத்தனூரின் கணுள்ள பசுக்கூட்டங்களை மேய்க்கும் இடையனது உடலிற் புகுந்து; முடிமன்னு கூனற் பிறையாளன்றனை — திருமுடி யின்கண்வாமும் இளம்பிறையையுடைய சிவபிரானை; முழுத் தமிழின் படிமன்னு வேதத்தின் சொற்படியே பரவிட்டு — நிறைந்த தமிழில் அமைந்த மறைமொழியால் துதித்து; எனுச்சி யடிமன்னவைத்த பிரான் — என் சிரசின்கண் தன் திருவடி எந்நாளும் நிலைபெறவைத்தவர் யாரெனில்; மூலனெ கின்ற வங்கணன் — திருமூலநாயனாரென்னும் பெருங்கருணையையுடையவர். — எ-று. ஏ-அசை. (36)

தண்டியடிகனையனார்

கண்ணார் மணியொன்று மின்றிக் கயிறு பிடித்தரற்கு தண்ணார் புனற்றடந் தொட்டலுந் தன்னை நகுமமணர் கண்ணங் கிழப்ப வமணர் கலக்கங்கண் டம்மலர்க்கண் விண்ணு யகனிடைப் பெற்றவ னாரூர் விறற்றண்டியே.

(இ-ள்.) கண்ணார் மணியொன்று மின்றிக் கயிறு பிடித்து — கண்ணினுள்ள கருமணி ஒன்றேனுமில்லாமற் குளந்தொடுங் காற் கோலிற்கட்டிய கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு; அரற் குத் தண்ணார் புனற்றடந் தொட்டலும் — சிவபிரானுக்குக் குளிர்ந்த நீரையுடைய வாவினொன்றை எடுக்கவும்; தன்னை நகுமமணர் கண்ணங் கிழப்ப — அதுகண்டு தன்னைக் குருடனென்றிகடும் சமணர்கள் அவ்விடத்துக் கண்ணிழந்துபோக; அமணர் கலக்கங்கண்டு — அவர்களைக் கலங்கச்செய்து; அம்மலர்க்கண் விண்ணு யகனிடைப்பெற்றவன் — அந்த மலர் போலுங் கண்ணைச் சிவபிரானிடத்துப் பெற்றுக்கொண்டவர் யாரெனில்; ஆரூர் விறற்றண்டி — திருவாரூரில் அவதரித்த பத்தி வலியையுடைய தண்டியடிகனையனார். — எ-று ஏ-அசை.

மூர்க்க நாயனார்

தண்டலை சூழ்திரு வேற்காட் றீர்மன்னன் றகுவற்றூற் கொண்டவல் லாயம்வன் சூதரை வென்றுமுன் கொண்ட

[பொருண்

முண்டநன் னீற்ற னடியர்க் கீபவன் முர்க்கனென்பர்
நண்டலை நீரொண் குடந்தையின் மேவுநற் சூதனையே.

(இ-ள்.) தண்டலை சூழ்திரு வேற்காட்டுர் மன்னன் —
சோலைசூழ்ந்த திருவேற்காடு என்னும் ஊரில் அவதரித்த
முதல்வரும்; தசூகவற்றூற் கொண்டவல் லாயம் வன்குதரை
வென்று — தக்க சூதாடுதற்கு நியமித்த வல்லுப்பலகையுள்ள
இடத்தில் வலிய சூதாடுமவர்களை வெற்றிகொண்டு; முன்
கொண்ட பொருண் முண்ட நன்னீற்றடியவர்க் கீபவன் —
தான் முன்கொண்ட பொருளைத் திரிபுண்டரமாக அணிந்த
நல்ல நீற்றையுடைய சிவபிரான் அடியார்க்குக் கொடுக்கின்ற
வரும் ஆகிய; நண்டலை நீரொண் குடந்தையின் மேவுநற்
சூதனை — நண்டுள் சஞ்சரிக்கின்ற நீர்வளம்பொருந்திய ஒள்
ளிய குடந்தைக்கண் சென்றிருந்த நல்ல சூதாட்டில் வல்ல
வரை; முர்க்கனென்பர் — முர்க்கநாயனாரென்று கூறுவர். —
எ-று. ஏ-அசை. (38)

சோமாசிமாற நாயனார்

சூதப் பொழிலம்ப ரந்தணன் சோமாசி மாறனென்பான்
வேதப் பொருளஞ் செழுத்தும் விளம்பியல் லான்மொழியா
னீதிப் பரன்மன்னு நித்த நியமன் பரவையென்னு
மாதுக்குக் காந்தன் வன்றெண்டன் றனக்கு மகிழ்துணையே.

(இ-ள்) சூதப் பொழிலம்ப ரந்தணன் — தேமாம் பொழில்
சூழ்ந்த திருவம்பரென்னுந் திருப்பதியில் அவதரித்த மறைய
வராகிய; சோமாசிமாற னென்பான் — சோமாசிமாறநாயனார்
ரென்று சொல்லப்படுவோர்; வேதப்பொரு ளஞ்செழுத்தும் —
வேதத்தின் பொருளாகிய திருவைந்தெழுத்தையும்; விளம்
பியல்லான் மொழியான் — ஓதியன்றிப் பிறவார்த்தைகள்
ஒன்றுஞ் சொல்லாதவரும்; நீதிப்பரன் மன்னு நித்த நியமன் —
ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவரும் நிலைபேறாக அனவரதமும் யாகம்
முதலிய நியமங்கையுடையவரும்; பரவையென்னு மாதுக்குக்
காந்தன் வன்றெண்டன் றனக்கு மகிழ்துணை -- பரவையாரென்
னும் பெண்ணுக்குக் கணவராகிய நம்பியாரூரருக்கு மகிழ்தற்
குரிய நண்பருமாயுள்ளவர். — எ-று. ஏ-அசை (39)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

துணையு மளவுமில் லாதவன் றன்னரு ளே துணையாக்
கணையுங் கதிர்நெடு வேலுங் கறுத்த கயலிணையும்
பிணையு நிகர்த்தகட் சங்கிலி பேரமைத் தோளிரண்டு
மணையு மவன்றிரு வாரூர னாகின்ற வற்புதனே.

(இ-ள்.) துணையு மளவு மில்லாதவன் றன்னருளே
துணையாக — ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாத சிவபிரான் திருவருளே
துணையாக; கணையுங் கதிர் நெடுவேலுங் கறுத்தகயலிணையும்—
அப்பும் ஒள்ளிய நீண்டவேலும் கரிய இணைக்கயலும்; பிணையு
நிகர்த்த கட் சங்கிலி — மாடுக்கும் ஒத்த கண்ணையுடைய
சங்கிலி நாச்சியாரது; பேரமைத்தோளிரண்டு மணையுமவன்—
பெரிய மூங்கில்போலும் தோளிரண்டையும் அணைகின்றவர்
யாரெனில்; திருவாரூரானாகின்ற வற்புதன்—நம்பியாரூரரென்
னும் திருப்பெயரையுடைய அற்புதர்.—எ-று. ஏ-அசை. (40)

சாக்கியநாயனார்

தகடன வாடையன் சாக்கியன் மாக்கந் றடவரையின்
மகடனந் தாக்கக் குழைந்ததிண் டோளர்வண்
[கம்பர்செம்பொன்
றிகழ்தரு மேனியிற் செங்க லெறிந்து சிவபுரத்துப்
புகழ்தரப் புக்கவ னூர்சங்க மங்கை புவனியிலே.

(இ-ள்) மாக்கந் றடவரையின் மகடனந்தாக்கக் குழைந்த
திண்டோளர் — பெரிய கற்பாறைகளோடு கூடிய விசாலமான
மலையரையன் புத்திரியாகிய உமாதேவியார் தனமானது
தழுவக்குழந்தை திண்ணிய தோளையுடையவராகிய; வண்
கம்பர் செம்பொன்றிகழ் தருமேனியில் செங்கலெறிந்து—
வளவிய ஏகாம்பரநாதர் சிவந்த பொன்போல் எளிரும் திரு
மேனியிவிடத்துச் செங்கல் துண்டுகளை எறிந்து; சிவபுரத்
துப் புகழ்தரப்புக்கவன் — சிவலோகத்தின்கண் யாவரும் புக
ழும்படி அடைந்தவரும்; தகடனவாடையன் சாக்கியனார்—
இலைபோல் மிருதுவான துவராடையை யுடையவருமாகிய
சாக்கியநாயனார் ஊர் யாதெனில்; புவனியில் சங்கமங்கை—
நிலவுலகத்தின்கணுள்ள சங்கமங்கையாம்.—எ-று. ஏ அசை.

சிறப்புலிநாயனார்

புவனியிற் பூதியுஞ் சாதன மும்பொலி வார்ந்துவந்த தவனிய மர்க்குச் சிறப்புச்செய் தத்துவ காரணனா மவனியிற் கீர்த்தித் தென்னார்கூ ரதிப னருமறையோன் சிவனிய மந்தலை தன்றதொல் சீர்நஞ் சிறப்புலியே.

(இ-ள்.) புவனியிற் பூதியுஞ் சாதனமும்—நிலவுலகின்கண் திருவெண்ணீறும் உருத்திராக்கம் முதலிய சிவவேடமும்; பொலிவார்ந்து வந்த தவநிய மர்க்கு—பொலிவடையப்பெற்றுத் தன்னிடத்துவந்த வநியமங்கனையுடைய சிவனடியார்களுக்கும்; சிறப்புச்செய் தத்துவகாரணனும்—திருவமுது செய்வித்தல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்கின்ற மெய்யுணர்ச்சி உதித்தற்கிடமாயுள்ளவர் யாரெனில்; அவனியிற் கீர்த்தி தென்னார்கூரதிபன்—பூமியில் புகழ்விளங்கிய திருவாக்கூரின் கண் அவதரித்த முதல்வரும்; அருமறையோன்—அரிய மறையவர் குலத்தினரும் ஆகிய; சிவனியமந்தலைநின்ற—சைவநெறிக்கண் முற்பட்டு நின்ற; தொல்சீர்நஞ்சிறப்புலி—பழைய சிறப்பமைந்த நமது சிறப்புப்புலிநாயனார். — எ-று. ஏ-அசை. (42)

சிறுத்தொண்டநாயனார்

புலியி னதளுடைப் புண்ணியற் சின்னமு தாத்தனதோ ரொலியின் சதங்கைக் குதலைப் புதல்வ னுடறுணித்துக் கலியின் வலிகெடுத் தோங்கும் புகழ்சிறுத் தொண்டன் [கண்டீர் மலியும் பொழிலொண் செங்காட்டங் குடியவர் [மன்னவனே.

(இ-ள்.) மலியும்பொழிலொண் செங்காட்டங் குடியவர் மன்னவன்—நெருங்கிய சோலை சூழ்ந்த ஒள்ளிய திருச்செங்காட்டங் குடியிலுள்ளார்க்கு முதல்வரை! புலியினதளுடைப் புண்ணியர்க் கின்னமுதா—புலித்தோலை ஆடையாகவுடைய சிவபிரானுக்கு இனிய திருவமுதாக; தனதோரொலியின் சதங்கைக்கு தலைப்புதல்வனுடறுணித்து—தன்னுடைய ஒரு ஒலியுள்ள சதங்கையணிந்த மழலைமொழிப் புதல்வனது உட

லத்தை அரிந்து; கலியின் வலிகெடுத் தோங்கும் புகழ்ச்சிறுத் தொண்டன் கண்டர் — அஞ்ஞானத்தின் வலியை அழித்து மிக்க புகழையுடைய சிறுத்தொண்டநாயனார் என்று அறிஞர் களே நீவிர் அறிந்துகொள்ளுங்கள்.— ஏ-று. ஏ-அசை. (43)

சேரமான்பெருமானையனார்

மன்னர் பிரானெதிர் வண்ண னுடலுவ ருறியநீர்
றன்ன பிரான்றமர் போல வருதலுந் தான்வணங்க
வென்ன பிரானடி வண்ண னெனவடிச் சேரனெனுந்
தென்னர் பிரான்கழ றிற்றறி வோனெனுஞ் சேரலலே.

(இ-ள்.) மன்னர் பிரானெதிர் — அரசர்க்குப் பிரானாகிய தன்னெதிரில்; வண்ண னுடலுவ ருறிய நீற்றன்ன பிரான்ற மர் போல வருதலும் — வண்ணானவன் தன்னுடம்பின்கண் உவர்மண்நனைந்து ஊறிய நீற்றினால் அவ்வெண்ணீரணிந்த சிவபிரான் அடியார்போல் வரவும்; தான்வணங்க — தான் எதிர்சென்று வணங்குங்கால்; என்ன பிரான்அடி வண்ண னென — பிரானே இது என்ன, அடியேன் வண்ண, னென்று அவன்கூற; அடிச் சேரனென்னும் — அடிமை சேரனென்று சொல்லும்; தென்னர் பிரான் — பாண்டியர்க்கும் முதல்வராயுள்ளவர் யாரெனில்; கழறிற்றறிவோ னெனுஞ் சேரலன் — கழறிற்றறிவார்நாயனார் என்னும் சேரவமிசத்தரசர். — ஏ-று. ஏ-அசை. (44)

சேரற்குத் தென்னு வலர்பெரு மாற்குச் சிவனளித்த
பாரக் கடகரி முன்புதன் பந்தி யிவுளிலைத்த
வீரற்கு வென்றிக் கருப்புவில் வீரனை வெற்றிகொண்ட
சூரற் கெனதுள்ள நன்றுசெய் தாயின்று தொன்றுபட்டே.

(இ-ள்.) சேரற்குத் தென்னுவலர் பெருமாற்கு — சேர மான்பெருமானையனாரும் திருநாவலூரின் கண் அவதரித்த நம்பியாரூரருக்கு; சிவனளித்த பாரக்கடகரி முன்பு — சிவபிரான் கொடுத்தருளிய பருத்தமதந் தங்கிய யானையின் முன்பு; தன்பந்தி யிவுளிலைத்த வீரற்கு — தன்பந்தியிலுள்ள குதிரையைச் செலுத்திய வீரரும் ஆகிய; வென்றிக் கருப்புவில்வீரனை — வெற்றியுள்ள கருப்புவில் ஏந்திய காமனை; வெற்றிகொண்ட

சூரற்கு — சயங்கொண்ட சூரருக்கு; இன்று தொன்றுபட்டு—
இன்று பழ அடிமையாய்; எனதுள்ள நன்றுசெய்தாய் — என்
மனமே நீ நன்குசெய்தாய்.—எ-று. ஏ-அசை. (45)

கணநாதநாயனார்

தொண்டரை யாக்கி யவரவர்க் கேற்ற தொழில்கள்
[செய்வித்
தண்டர்தங் கோனக் கணத்துக்கு நாயகம் பெற்றவன்
[காண்
கொண்டல்கொண் டேறிய மின்னுக்குக் கோல
[மடல்கடொறுங்
கண்டல்வெண் சோறளிக் குங்கடற் காழிக் கணநாதனே

(இ-ள்.) தொண்டரையாக்கி—தன்னிடத்து வந்த அடி-
யார்களைத் திருத்தொண்டுக்குரிய ராகச்செய்து; அவரவர்க்
கேற்ற தொழில்கள் செய்வித்து; அவரவர்களுக்கேற்ற
பணிகளைச் செய்வித்து; அண்டர்தங்கோனக் கணத்துக்கு
நாயகம் பெற்றவன் — தேவர்க்கதிபராகிய சிவபிரா-
னது சிறந்த சிவகணங்கட்கு நாயகராம் முதன்மையைப்
பெற்றவர் யாரெனில்; கொண்டல் கொண்டேறியமின்-
னுக்கு—மேகங்களைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு வளர்கின்ற
மின்னலாகிய புதல்விக்கு; கோலமடல்கடொறுங்கண்டல்
வெண்சோறளிக்கும்—அழகிய பூவிதழ்தோறும் தாழைகள்
வெள்ளிய சோற்றைக்கொடுக்கும்; கடற்காழிக்கணநாதன்—
கடற்கரையையுடைய சீகாழியில் அவதரித்த கணநாதநாய-
னார்.—எ-று. ஏ-அசை. (46)

அவரவர்க்குரிய பணிகளாவன:—திருவிளக்கு, திருமாலை,
திருநந்தனம், சமைத்தல் முதலியன.

கூற்றுவநாயனார்

நாதன் றிருவடி யேழுடி யாகக் கவித்து நல்ல
போதங் கருத்திற் பொறித்தமை யாலது கைகொடுப்ப
வோதந் தழுவிய ஞாலமெல்லா மொரு கோலின்
[வைத்தான்
கோதை நெடுவேற் களப்பாள னாகிய கூற்றுவனே.

(இ-ள்.) நாதன் திருவடியே முடியாகக்கவித்து — சிவபிரான் சூட்டிய திருவடியையே தமக்கு முடியாகச் சூட்டிக் கொண்டு; நல்லபோதங் கருத்திற் பொறித்தமையால்—நல்ல சிவஞானத்தைத் தம் திருவுள்ளத்தில் நிலைபெறச் செய்தமையால்; அது கைகொடுப்ப—அச்சிவஞானமே தமக்குத்துணையாக; ஓதந்தழுவியஞாலமெல்லாம்—கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகம் முழுதும்; ஒருகோலின் வைத்தான்—ஒரு செங்கோலின் கீழ் அடங்கி நிற்கச்செய்தார் யாரெனில்; கோதைநெடுவேற்களப்பாளனாகிய கூற்றுவன்—மாலையணிந்த நெடிய வேற்படையை யேந்திய களந்தைக்கோனாகிய கூற்றுவநாயனர்.—
எ-று. ஏ-அசை. (47)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்துதி

கூற்றுக் கெவனோ புகறிரு வாரூரன் பொன்முடிமே
லேற்றுத் தொடையலு மின்னடைக் காயு மிடுதருமக்
கோற்றெத்து கூனனுங் கூன்போய்க் குருடனுங்
[கண்பெற்றமை
சாற்றித் திரியும் பழமொழி யாமித் தரணியிலே.

(இ-ள்.) கூற்றுக்கெவனோபுகல்—இயமனுக்கு எம்மிடத்துச் சம்பந்தம் யாதிருக்கின்றது நீசொல்; திருவாரூரன் பொன்முடிமேல்—நம்பியாரூரர் திருமுடிமேல்; ஏற்றுத்தொடையலு மின்னடைக்காயுமிடுதரும்—சூடுதற்குரிய மாலையும் இனிய முகவாசத்தையும் தினங்கொடுத்துவந்த; அக்கோற்றெற்றுக்கூனனுங் கூன்போய்—விளக்கமான கோலையுன்றிச் செல்லும் கூனனும் கூன் நீங்கி; குருடனுங் கண்பெற்றமை—அவ்வாரூரன் குருடனும் கண்ணைப் பெற்றுக் கொண்டது; சாற்றித்திரியும் பழமொழியாமித் தரணியில்—இந்நிலவுலகத்தில் யாவரும் எடுத்துச் சொல்லும் பழமொழியாக இருக்கும் அதனால்.—எ-று. ஏ-அசை.

இவ்வாரூரன் நம்பியாரூரரை வழிபடும் எமக்கும் கூற்றுக்கும் இயையில்லையென்பது கருத்து. பரவையார் திருமாளிகையில் நம்பியாரூரர்க்கு முன்னாளில் திருமாலையும் அடைக்

காயும் கொடுத்துவந்த கூனனும் குருடனும் சிவபிரான் தூது சென்று பரவையார் பிணக்குத் தீர்த்தநாளில் நம்பியாரூரர் திருவருளால் அவ்விருவருங் கூனுங் குருடும் நீங்கி உய்ந்தன ரென்பது சரிதம். (48)

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்

தரணியிற் பொய்மை யிலாத்தமிழ்ச் சங்க மதிற்கபிலர் பரணர் நக்கீரர் முதனாற்பத் தொன்பது பல்புலவோ ரருணமக் கீயுந் திருவால வாயரன் சேவடிக்கே பொருளமைத் தின்பக் கவிபல பாடும் புலவர்களே.

(இ ள்.) அருணமக்கீயுந் திருவாலவாயரன் சேவடிக்கே— திருவருளை எமக்குத்தரும் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தரு ளும் சிவபிரான் சிவந்த திருவடிக்கே; பொருளமைத்து இன் பக்கவிபலபாடும் புலவர்களே—தாம் கூறும்பொருளையமைத்த இன்பத்தைத்தரும் பல பிரபந்தங்களைப் பாடுகின்ற கவிஞர் களே; தரணியில் தமிழ்ச்சங்கமதில்— நிலவுலகின்கண் பாண்டி யனது தமிழ்ச்சங்கத்தில்; கபிலர் பரணர் நக்கீரர் முதல்—கபி லரும் பரணரும் நக்கீரரும் முதலாக நூற்பத்தொன்பது பொய்மையிலாப் பல்புலவோர்—பொய்மையில்லாத நூற்பத் தொன்பதுபுலவர்களென்று சொல்லப்படுவோர். — எ-று. (49)

புகழ்ச்சோழநாயனார்

புலமன் னியமன்னைச் சிங்கள நாடு பொடிபடுத்த குலமன் னியபுகழ்க் கோகன நாதன் குலமுதலோ னலமன் னியபுகழ்ச் சோழன் தென்பர் நகுசுடர்வாள் வலமன் னியவெறி பத்தனுக் கீந்ததொர் வண்புகழே.

(இ-ள்.) நகுசுடர்வாள் வலமன்னிய வெறிபத்தனுக் கீந்த தொர்வண்புகழ்—விளக்கமான ஒளியையுடைய உடைவாளி வெற்றிமிக்க எறிபத்தநாயனார் கையில் என்னையுங் கொல்லு மென்று கொடுத்த ஒரு வண்மையான கீர்த்தியை; புலமன் னியமன்னை—அயற்புலத்துள்ள அரசர்களையும்; சிங்களநாடு பொடிபடுத்த—சிங்கள நாட்டரசனையும் அழித்த; குலமன் னிய புகழ்க்கோகனநாதன் குலமுதலோன்—குலத்தில் நிலை

பெற்ற புகழையுடைய கோகனநாதன் என்னும் சோழனது வமிசத்தில் அவதரித்த முதல்வராகிய; நலமன்னியபுகழ்ச் சோழனதென்பர் — நன்மைரிக்க புகழ்ச்சோழ நாயனர தென்று அறிஞர் கூறுவர்.— ஏ-று. ஏ-அசை. (50)

நரசிங்கமுனையரையநாயனார்

புகழும் படியெம் பரமே தவர்க்குநற் பொன்னிடுவோ னிகழும் படியோர் தவன்மட வார்புனை கோலமெங்கு நிகழும் படிகண் டவற்கன் றிரட்டிபொன் னிட்டவனி திகழு முடிநர சிங்க முனையர சன்றிறமே.

(இ-ள்.) தவர்க்குநற்பொன்னிடுவோன் — சிவனடியார்க ளுக்கு நல்லபொன் கொடுக்கின்றபொழுது; இகழும்படியோர் தவன்மடவார்புனைகோலம்— யாவரும் இகழ்ச்சி செய்யும்படி ஒரு தவவேடமுடையானிடத்து மகளிர்களால் செய்யப் பட்ட நகக்குறி முதலிய கோலமானது; எங்கும் நிகழும்படி கண்டன்றவற்கு — உடம்பு முழுதும் இருப்பதைக் கண்டு அத்தினத்தில் அவனுக்கு; இரட்டி பொன்னிட்டு — இரும டங்கு பொன்கொடுத்து; அவனிதிகழுமுடி நரசிங்கமுனையர சன்றிறம்—நிலவுலகத்தின்கண் கீர்த்திவிளங்கும் முடிசூடிய நரசிங்கமுனையரென்னும் அரசனது நிலைமையை; புகழும்படி யெம்பரமே எடுத்துச்சொல்லும் முறைமை எம்வசத்ததா அன்று — ஏ-று. (51)

அதிபத்தநாயனார்

திறமமர் மீன்படுக் கும்பொழு தாங்கொரு மீன்சிவற்
[கென்
றுறவமர் மாகடற் கேவிடு வோனொரு நாட்கனக
நிறமமர் மீன்பட நின்மலற் கென்றுவிட் டோன்கமலம்
புறமமர் நாகை யதிபத்த னாகிய பொய்யிலியே.

(இ-ள்.) திறமமர்மீன் படுக்கும்பொழுது—தம் சாதிக்கு அமைந்த வலைபடுக்குமிடத்து; ஆங்கொருமீன் சிவற்கென் றுற—அவ்விடத்து ஒருமீனைச் சிவபிரானுக்கென்று பொருந்த; அம்மாகடற்கே விடுவோன் — அம்மீனுக்குங் கடலிலேயே

நாள்தோறும் விடுகின்றவரும்; ஒருநாட்கனகநிறமமர்மீன் பட—ஒரு தினத்தில் பொன்மயமான மீனானது தன்வலையில் அகப்பட; நின்மலற்கென்று விட்டோன் - அதையும் சிவ பிரானுக்கென்று விட்டவரும் யாரெனில்; கமலம்புறம மர்நாகை—நகர்ப்புறம்பே தாமரைமலர்கள் விளங்கியிருக்கும் திருநாகையில் அவதரித்த; அதிபத்தனாகிய பொய்யினி— அதிபத்தநாயனாரென்னும் திருப்பெயருடைய மெய்யர்.—
எ-று. ஏ-அசை. (52)

கலிக்கம்பநாயனார்

பொய்யைக் கடிந்துநம் புண்ணியர்க் காட்பட்டுத்
| தன்னடியான்
சைவத் திருவுரு வாய்வரத் தானவன் ருள்கழுவ
வையத் துவர்முன்பு வெள்கிநீர் வாரா விடமனைவி
கையைத் தடிந்தவன் பெண்ணு கடத்துக் கலிக்கம்பனே.

(இ-ள்.) தன்னடியான்—தனக்கு அடியாராயிருந்த ஒருவர்; பொய்யைக் கடிந்து நம்புண்ணியர்க்காட்பட்டு—உலக வாழ்க்கையைத் துறந்து நமது முதல்வருக்கு அடிமைப்பட்டு; சைவத்திருவுருவாய்வர—சைவவேடங்கொண்டு தன் மனைக்கு அடியார்களோடு எழுந்தருள; தானவன்றுள்கழுவ—தான் அவ்வடியாருடைய பாதங்களை விளக்க; வையத்தவர் முன்பு வெள்கிநீர்வாராவிட—மனையாள் உலகத்தாருக்கு நாணமடைந்து கரசநீர் விடாதொழிய; மனைவிகையைத்தடிந்தவன்—அம்மனையாளது கையை வெட்டினவர் யாரெனில்; பெண்ணுகடத்துக் கலிக்கம்பன்—திருப்பெண்ணுகடத்தில் அவதரித்த கலிக்கம்பநாயனார்.—
எ-று. ஏ-அசை. (53)

கலியநாயனார்

கம்பக் கரிக்குஞ் சிலந்திக்கு நல்கிய கண்ணுதலோ
னும்பர்க்கு நாதற் கொளிவிளக் கேற்றற் குடலிலனாய்க்
கும்பத் தயிலம்விற் றுஞ்செக் குமுன்றுங்கொள் கூலியின
னம்பற் கெரித்த கலியொற்றி மாநகர்ச் சக்கிரியே.

(இ ள்) கம்பக்கரிக்குஞ் சிலந்திக்கும் நல்கியமண்ணுத
லோன்—கூட்டுத்தறியை முனியும் யானைக்கும் சிலந்திப் பூச்
சிக்கும் அருள்புரிந்த நெற்றிக்கண்ணை யுடையோராகிய:
உம்பர்க்குநாதற் கொளிவிளக்கேற்றற்கு — சிவபிரானுக்கு
விளக்கமான திருவிளக்கை ஆலயத்தில் இடுவதற்கு; உடலி
லனாய்க் கும்பத் தயிலம் விற்பும் — பொருளில்லாதவராய்க்
குடத்தில் எண்ணெய் விற்பும்; செக்குமுன்றும் கொள்கூலி
யினால்—செக்கோட்டியும் தான்பெற்ற கூலியினால்; நம்பற்
கெரித்த கவி யொற்றிமாநகர்ச்சக்கிரி—அப்பிரானுக்குத் திரு
விளக்கெரித்தவர் யாரெனில் கலியநாயனார் என்னும் திரு
வொற்றியூரில் அவதரித்த செக்கார் குலத்தினர்.— எ.று.
ஏ-அசை. ஈண்டு உடலென்றது பொருளை. (54)

சத்திநாயனார்

கிரிவில் லவர்தம் மடியரைத் தன்முன்பு கீழ்மைசொன்ன
திருவில் லவரையந் நாவரி வோன்றிருந் தாரைவெல்லும்
வரிவில் லவன்வயற் செங்கழு நீரின் மருவுதென்ற
றெருவில் விரைகம முந்தென் வரிஞ்சைத் திகழ்சத்தியே.

(இ-ள்.) கிரிவில்லவர் தம்மடியரை—மேருவில்லையுடைய
சிவபிரான் திருவடியாரை; தன்முன்பு கீழ்மைசொன்ன திரு
வில்லவர்—தன்முன்பு குற்றங்கூறிய கேடுடையாரது; அந்
நாவரிவோன் — அந் நாவையரிசின்றவரும்; திருந்தாரை
வெல்லும் வரிவில்லவன் — பகைவரை வெற்றிகொள்ளும்
வரிந்துகூட்டிய வில்லையுடையவரும் யாரெனில்; வயற்செங்
கழுநீரின் மருவுதென்றல் — வயலினிடத்துள்ள செங்கழுநீர்
மலரிற்றங்கிவருகின்ற சிறு தென்றலானது; தெருவில்விரை
கமமும்—வீதியில் மணங்கமழ்கின்ற; தென்வரிஞ்சைத்திகழ்
சத்தி — தெற்கின்கணுள்ள வரிஞ்சைநகரத்தில் வாழ்ந்த
சத்தியநாயனார்.— எ.று. ஏ-அசை.

ஐயுருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது

(55)

ஐயடிகள்காடவர்கோன் நாயனார்

சத்தித் தடக்கைக் குமரனற் றுதைதன் றுனமெல்லா
முத்திப் பதமொரொர் வெண்பா மொழிந்து முடியரசா
மத்திற்கு மும்மைநன் றுலரற் காவைய மேற்ற
[னென்னும்
பத்திக் கடலை யடிகளா கின்றநம் பல்லவனே.

(இ-ள்.) சத்தித்தடக்கைக் குமர னற்றுதை தன் றுனமெல்
லாம் — வேற்படையேந்திய நீண்ட திருக்கரத்தையுடைய
முருகக்கடவுளின் தாதையாகிய சிவபிரான் வீற்றிருந்
தருளுந் தலங்கள்தோறும்; முத்திப்பதமொரொர் வெண்பா
மொழிந்து—வீட்டுநெறிப்பொருளையுடைய ஓரோர் வெண்
பாவை அருளிச்செய்து; அரற்காவைய மேற்றல்—முற்றத்
துறந்து சிவபிரான் திருப்பணிக்கு ஐயமேற்றல்; முடியரசா
மத்திற்குமும்மை நன்றுவென்னும்—முடிசுவித்த அரசராத
லினும் மும்மடங்கதிகம் என்றருளிச்செய்யும்; பத்திக்கடல்—
பத்திக்கு ஓர்கடல் போன்றவர் யாரெனில்; ஐயடிகளாகின்ற
நம்பல்லவன்—ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார் என்னும்
நமது பல்லவச்சோழர்.—எ-று. ஏ-அசை. (56)

பதம் என்றது — ஈண்டுப்பொருளை.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

பல்லவை செங்கதி ரோனைப் பறித்தவன் பாதம்புகழ்
சொல்லவன் றென்புக லூரரன் பாற்றுய்ய செம்
[பொன்கொள்ள
வல்லவ னாட்டியத் தான்குடி மாணிக்க வண்ணனுக்கு
நல்லவன் றன்பதி நாவலூ ராகின்ற நன்னகரே.

(இ-ள்.) பல்லவைசெங்கதிரோனைப் பறித்தவன் பாதம்
புகழ் சொல்லவன்—சூரியனது வாயிற் பற்களைநெரித்த சிவ
பிரான் திருவடிகளைப் புகழ்கின்ற சொல்லையுடையவரும்;
தென்புகலூரரன்பால் துய்யசெம்பொன் கொள்ள வல்ல
வன்—தெற்கிண்கணுள்ள திருப்புகலூரரிடத்து அன்பினால்
தூய்மையான சிவந்த பொன்னைப் பெற்றுக்கொள்ளவல்ல

வன் — தெற்கின்கணுள்ள திருப்புகலூரரிடத்து அன்பினால் தூய்மையான சிவந்த பொன்னைப் பெற்றுக்கொள்ள வல்ல வரும்; நாட்டியத்தான்குடி மாணிக்கவண்ணனுக்கு நல்ல வன்றன்பதி—திருநாட்டியத்தான் குடியில் வீற்றிருந்தருளும் மாணிக்கவண்ணருக்கு நல்லவரும் ஆகிய நப்பியாசூரரது ஊர் யாதெனில்; நாவலூராகின்ற நன்னகர்—திருநாவலூரென்னும் திருப்பதி.—எ-று. ஏ-அசை.

அவை பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஐயுருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

கணம்புல்ல நாயனார்

நன்னக ராய விருக்குவே னூர்தனி னல்குரவாய்ப் பொன்னக ராயநற் றில்லை புகுந்து புலீச்சரத்து மன்னவ ராய வரற்குநற் புல்லால் விளக்கெரித்தான் கன்னவி ரோளெந்தை தந்தை பிரானெங்க ணம்புல் [லனே.

(இ-ள்.) நன்னகராயவிருக்கு வேனூர்தனி னல்குரவாய்— நல்ல நகரமாகிய இரூக்குவேனூரில் அவதரித்துப் பின்வறுமையடைந்து; பொன்னகராய நற்றில்லைபுகுந்து — திருமகள் உறையுளாகிய நல்ல திருத்தில்லையின்கண் சென்று; புலீச்சரத்து மன்னவராயவரற்கு — திருப்புலீச்சரத்தில் வீற்றிருக்கும் முதல்வராகிய சிவபிரானுக்கு; நற்புல்லால் விளக்கெரித்தான்—நல்ல கணம் புல்லினால் விளக்கேற்றினார் யாரெனில்; கன்னவிரோளெந்தை தந்தைபிரான் — திரண்ட கற்போலும் தோள்களையுடைய என்பிதாவுக்கும் தாதைதாதைக்கும் முதல்வராகிய; எங்கணம்புல்லன் — எங்கள் கணம்புல்லநாயனார்!—எ-று. ஏ-அசை. (58)

காரி நாயனார்

புல்லன வாகா வகையுல கத்துப் புணர்ந்தனவுஞ் சொல்லின வுந்நய மாக்கிச் சுடர்பொற் குவடுதனி வில்லனை வாழ்த்தி விளங்குங் கயிலைபுக் காணென்பராற் கல்லின மாமதில் சூழ்கட லூரினிற் காரியையே.

(இ-ள்.) கல்வினமாமதில்குழ்—மணித்திரள்கள் அழுத்திய பெரிய மதில்குழ்ந்த; கடலூரினிற் காரியை — திருக்கடலூரில் வாழ்ந்த காரிநாயனாரை; புல்லனவாகா வகையுலகத்து—தான் செய்யும் நூல்கள் உலகத்து அற்பமாகாவண்ணம்; புணர்ந்தனவுஞ் சொல்லினவு நயமாக்கி—சொற்பொருளமைந்த அந்நூலையும் அந்நூல் அரங்கேற்றுழிச் சொல்லும் உரையையும் அவையினுள்ளார்க்கு நயப்புடையனவாகச் செய்து; சுடர்பொற்குலகு தனிவிலலனைவாழ்த்தி—ஒளிவீசுகின்ற மேருவாகிய ஒப்பற்ற வில்லையுடைய சிவபிரானைத் துதித்து; விளங்குங் கயிலைபுக்கானென்பர் — விளக்கமான திருக்கயிலையை அடைந்தாரென்று அறிஞர் கூறுவர்.
—எ-று. ஆல்-ஏ-அசை. (59)

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்

கார்த்தண் முகிற்கைக் கடற்காழியர்பெரு மாற்கெதிராயார்த்த வமண ரழிந்தது கண்டுமற் றுங்கவரைக் கூர்த்த கழுவி னுதிவைத்த பஞ்சவ னென்றுரைக்கும் வார்த்தை யதுபண்டு நெல்வேலி யில்வென்ற மாற
[னுக்கே

(இ-ள்.) கார்த்தண்முகிற்கை—கரிய தட்பமான மேகம்போலும் வண்மைதங்கிய கையையுடைய; கடற்காழியர்பெருமாற்கெதிராய்—கடல்குழ்ந்த காழிநாட்டாருக்கு முதல்வராகிய ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு எதிராய்; ஆர்த்த அமணர் அழிந்தது கண்டு—வாதுகூறிய சமணர்கள் தோற்றதைக் கண்டு; ஆங்கவரைக்கூர்த்த கழுவினுதிவைத்த பஞ்சவ னென்று — அம்மதுரையில் அச்சமணர்களைக் கழுநுதியில் ஏற்றிய பாண்டியனென்று; உரைக்கும் வார்த்தையது — கூறும் புகழானது; பண்டுநெல்வேலியில் வென்றமாறனுக்கு—முன்னாளில் திருநெல்வேலியில் வந்தெதிர்த்த மாற்றரை வெற்றிகொண்ட நின்றசீர் நெடுமாற நாயனாருடையது.—எ-று. மற்று-ஏ-அசை; (60)

வாயிலார் நாயனார்

மாற வருளரன் றன்னை மனவா லயத்திருத்தி
யாற வறிவா மொளிவிளக் கேற்றி யகமலராம்
வீர மலரளித் தன்பெனு மெய்யமிர் தங்கொடுத்தான்
வீரர் மயிலையுள் வாயிலர் எனென்று விளம்புவரே:

(இ-ள்.) மாறவருளரன்றன்னை — தம்முயிருள் நீங்காத
திருவருளையுடைய சிவபிரானை; மனவாலயத்திருத்தி—மனமா
சிய திருக்கோயிலுள் தாபனம் செய்து; ஆறவறிவாமொளி
விளக்கேற்றி — தணியாத உணர்வென்கின்ற ஒளியையுடைய
திருவிளக்கேற்றி; அகமலராம் வீரமலரளித்து — அகமல
ரென்று சொல்லும் பெருமையுடைய ஆன்ம புட்பங்களைச்
சாத்தி; அன்பெனுமெய் யமிர் தங் கொடுத்தான் — பேரன்
பென்னும் மெய்மையான திருவமுதை நிவேதித்தருளினர்
யாரெனில்; வீரர் மயிலையுள்—பெருமைநிறைந்த திருமயிலாப்
பூரில் அவதரித்த; வாயிலானென்று விளம்புவர்—வாயிலார்
நாயனாரென்று அறிஞர்கள் கூறுவர் — எ-று. ஏ-அசை.

மல்லிகை முதலிய புறமலராகிய அட்டபுட்பத்திற்கு
வேறாதவின் அகமலரென்றும் அவை கொல்லாமை இந்திரிய
நிக்கிரகம் முதலிய விசேடகுணங்க ளெட்டாதவின் வீரமல
ரென்றுங் கூறினர். (61)

முனையடுவார் நாயனார்

என்று விளம்புவர் நீடு ரதிபன் முனையடுவோ
என்று மமரு ளழிந்தவர்க் காக்கூலி யேற்றெறிந்து
வென்ற பெருஞ்செல்வ மெல்லாங் கனகநன் மேரு
[வென்னுங்
குன்றம் வளைத்த சிலையான் றமர்க்குக் கொடுத்தனனே.

(இ-ள்.) நீடுரதிபன்முனையடுவோன் — திருநீடுரின்கண்
அவதரித்த முதல்வராகிய முனையடுவார் நாயனாரை; என்றும்
அமருளழிந்தவர்க்காக் கூலியேற்று — எந்நாளும் போரில்
தோற்றவர்களுக்காகக் கூலி வாங்கிக்கொண்டு; எறிந்து
வென்ற பெருஞ் செல்வமெல்லாம் — அவர் மாற்றாரைக்

கொன்று வெற்றிகொண்டு அதனால் வந்த மிக்க செல்வம் முழுதையும்; கனக நன்மேரு வென்னுங்குன்றம் — பொன் மயமாகிய நல்ல மேருவென்னும் மலையை; வளைத்தசிலையான்—வில்லாக வளைத்த சிவபிரானது; தமர்க்குக்கொடுத்தனென்று விளம்புவார்—அடியார்க்குக் கொடுத்தவரென்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.—எ-று. ஏ-அசை. (62)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

கொடுத்தான் முதலெகொள் பிள்ளைக் குயிரன்று
[புக்கொளியூர்த்
தொடுத்தான் மதுர கவியவி நாசியை வேடர்சுற்றம்
படுத்தான் றிருமுரு கன்பூண் டியினிற் பராபரத்தேன்
மடுத்தா னவனென்பர் வன்றெண்டனாகின்ற மாதவனே

(இ-ள்.) முதலெகொள்பிள்ளைக் குயிரன்று கொடுத்தான் — முதலையுண்ட பிள்ளைக்கு உயிரைக் கொடுத்தவரும்; புக்கொளியூரவிநாசியை மதுரகவி தொடுத்தான் — அதற்காகத் திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசியில் மதுரமமைந்த திருப்பதிகம் பாடியருளினவரும்; திருமுருகன் பூண்டியினில் வேடர் சுற்றம் படுத்தான் — திருமுருகன் பூண்டியில் தம்மைச்சூழ்ந்த வேடர்களைக் கெடுத்தவரும்; பராபரத்தேன்மடுத்தான் — மேலான ஞானானந்த வமுதைப் பருகினவரும் யாரெனில்; வன்றெண்டனாகின்ற மாதவனென்பர் — வன்றெண்டரென்னும் பெரிய தவத்தையுடையோரென்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.— எ-று. ஏ-அசை. (63)

கழற்சிங்க நாயனார்

மாதவத் தோர்தங்கள் வைப்பினுக் காளுர் மணிக்கு
[வைத்த
போதினைத் தான்மோந்த தேவிதன் மூக்கை யரியப்
[பொற்கை
காதிவைத் தன்றே வரிவதென் றுங்கவள் கைதடிந்தான்
நாதமொய்த் தார்வண்டு கிண்டுபைங் கோதைக்
[கழற்சிங்கனே.

(இ-ள்.) மாதவத்தோர் தங்கள் வைப்பினுக்கு — பெரிய தவமுடையார்களது வைப்பும்; ஆரூர்மணிக்கு வைத்த போதினை — திருவாரூரின் கண்ணுள்ள சிந்தாமணியுமாகிய சிவ பிரானுக்குத் திருப்பள்ளித்தாமம் அமைக்கும்படி வைத்திருந்தமலரை; தான்மோந்த தேவிதன் மூக்கையரிய—தானெடுத்து மோந்த தன் மனையாளது மூக்கைச் செருத்துணை நாயனார் அரிய அதனைக்கண்டு; பொற்கைகாதிவைத்தன்றோவரிவதென்று — மலரெடுத்த அழகிய கையை வெட்டியன்றோ மூக்கையரியத்தக்கதென்று; ஆங்கவள் கைதடிந்தான்—அவ்விடத்து அவள்கையை வெட்டினார் அவர் யாரெனில்; நாதமொய்ந்தார்வண்டுகிண்டு — ஒலியோடு வீழ்ந்து ஆரவாரிக்கும் வண்டுகள் கொழுதுகின்ற; பைங்கோதைக் கழற்சிங்கள்—பசியமாலையை அணிந்த கழற்சிங்க நாயனார்.—எ-று ஏ-அசை.

வைப்பு — ஆபத்துக்கு உதவும்படி சேமித்துவைத்த நிதி. (64)

இடங்கழி நாயனார்

சிங்கத் துருவனைச் செற்றவன் சிற்றம் பலமுகடு
கொங்கிற் கனக மணிந்தவா தித்தன் குலமுதலோன்
றிங்கட் சடையர் தமரதென் செல்வ மெனப்பறை
[போக்
கெங்கட் கிறைவ னிருக்கு வேளூர்மன் னிடங்கழியே

(இ-ள்) சிங்கத்துருவனைச் செற்றவன்—நரசிங்க உருவங் கொண்ட திருமாவின் செருக்கைச் சரபமாய் அழித்த நடேசப்பிரானது; சிற்றம்பல முகடு கொங்கிற் கனகமணிந்த— திருவம்பலத்து முகட்டைக் கொங்கின்கண் மாற்றுயர்ந்த பொன்னால் அலங்கரித்த; ஆதித்தன்குல முதலோன்—சோழ குலத்துக்கு முதலாயுள்ளவரும்; திங்கட்சடையான் றமரது என்செல்வமென — என்னுடைய செல்வம் இளம்பிறையணிந்த சடையையுடைய சிவபிரான் அடியாரதென்று; பறைபோக்கெங்கட்கிறைவன் — பறையறைவிக்கும் எங்கள் முதல்வராயுள்ளவரும் யாரெனில்; இருக்குவேளூர் மன்னிடங்கழி—இருக்குவேளூரில் அவதரித்த தலைவராகிய இடங்கழிநாயனார்.—எ-று ஏ-அசை. (65)

செருத்துணை நாயனார்

கழிநீள் கடனஞ்ச யின்றூர்க் கிருந்த கடிமலரை
மொழிநீள் புகழ்க்கழற் சிங்கன்றன் றேவிமுன்

[மோத்தலுமே

யெழினீள் குமிழ்மலர் மூக்கரிந் தானென் றியம்புவராற்
செழுநீர் மருகனன் னூட்டமர் தஞ்சைச் செருத்துணையே

(இ-ள்) செழுநீர் மருகனன்னூட்டமர்—செழுமையான
நீர்வளமுடைய மருகனூட்டிலுள்ள; தஞ்சைச்செருத்துணை—
தஞ்சாலூரின்கண் அவதரித்த செருத்துணை நாயனாரை; கழி
நீள்கடனஞ்சயின்றூர்க்கு — மிக நீண்ட பாற்கடலினுதித்த
ஆலகாலத்தை அமுதுசெய்த சிவபிரானுக்கு; இருந்த கடி
மலரை—திருப்பள்ளித் தாமத்திற்காக வைத்திருந்த வாசனை
கமழும் பூவை; மொழிநீள்புகழ்க் கழற்சிங்கன்றன்றேவி—
யாவரும் எடுத்துக் கூறும் பெருங்கீர்த்தியை யுடைய கழற்
சிங்கநாயனார் மனைவி; முன்மோத்தலும்—சாத்துதற்கு முன்
எடுத்து மோத்தவுடன்; எழினீள்குமிழ்மலர் மூக்கரிந்தா
னென்றியம்புவர் — அழகுமிக்க குமிழ்ப்பூவைப் போலும்
அவள் மூக்கை அரிந்தவரென்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.—எ-று.
ஏ-இரண்டும்-ஆலும் அசை.

திருப்பள்ளித்தாமம் அமைக்கவைத்த மலருள் அங்கு
நழுவிய மலரும் ஒன்றாதலில் அதனையும் இருந்த மலரென்
றார். அதனை மோத்தல்வைத்த மலருக்கும் பழுதுண்டாக்க
லிற் குற்றமாயிற்றென்க. (66)

புகழ்த்துணை நாயனார்

செருவிலி புத்தூர்ப் புகழ்த்துணை வையஞ் சிறுவிலைத்தா
யுருவலி கெட்டுண வின்றி யுமைகோனை மஞ்சனஞ்செய்
தருவதோர் போதுகை சோர்ந்து கலசம் விழத்தரியா
தருவரை வில்வி யருளி னிதியது பெற்றனனே.

(இ-ள்.) செருவிலிபுத்தூர்ப்புகழ்த்துணை — செருவிலிபுத்
தூரில் அவதரித்த புகழ்த்துணை நாயனார்; வையஞ்சிறுவிலைத்

தாய் - அந்த நாட்டில் தானியங்களின் அளவுகுறைந்த பஞ்சகால்மாய்; உருவலிகெட்டுணவின்றி - அதனால் உணவில்லாமல் திருமேனி (இளைத்து) வலிகுன்றி; உமைகோணை மஞ்சனஞ்செய்தருவதோர்போது - சிவபிரானைத் திருமஞ்சனம் ஆட்டும் பொழுது; கைசோர்ந்து கலசம் விழத்தரியாது - தன் கைசோர்ந்து அபிடேககலசம் சிவபிரான் திருமுடியில் விழத்திருவுள்ளத்தில் அதுபொருமல் வருந்தி; அருவரைவில்லியருளினிதியதுபெற்றனன் - அரிய மேருவை வில்லாகவுடைய அச்சிவபிரான் திருவருளினால் படிக்காசு பெற்றார். - ஏ-று ஏ-அசை. (67)

கோட்புலி நாயனார்

பெற்ற முயர்த்தோன் விரையாக் கலிபிழைத்
[தோர்தமது
சுற்ற மறுக்குந் தொழிற்றிரு நாட்டியத் தான்குடிக்
[கோன்

குற்ற மறுக்குநங் கோட்புலி நாவற் குரிசிலருள்
பெற்ற வருட்கட லென்றுல கேத்தும் பெருந்தகையே.

(இ-ள்.) பெற்றமுயர்த்தோன் விரையாக்கலி பிழைத்தோர் - இடபத்தைக் கொடியாக எடுத்தவரது திருவிரையாக்கலி என்னும் திருவாணையைப் பிழைத்தவர்களாகிய; தமது சுற்றமறுக்குந் தொழில் - தமதுசுற்றத்தாரை வாளால் வெட்டுந் தொழிலைப்பூண்ட; திருநாட்டியத்தான் குடிக் கோன் - திருநாட்டியத்தான் குடி என்னும் திருப்பதியில் அவதரித்த முதல்வரும்; குற்றமறுக்கு நங்கோட்புலி - நமது குற்றங்களை நீக்கியருளும் கோட்புலி என்னும் திருநாமமுடையவரும் யாரெனில்; நாவற்குரிசிலருள் பெற்றவருட்கடலென்று - நம்பியாரூரரது திருவருளைப் பெற்ற கருணைக்கடலென்று; உலகேத்தும் பெருந்தகை - உலகிலுள்ளார் துதிக்கும் பெருமையுடையோர். - ஏ-று. ஏ-அசை. (68)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

தகுமகட் பேசினேன் வீயவே நால்போன சங்கிலிபாற்
புகுமணக் காதலினு லொற்றி யூருறை புண்ணியன்றன்

மிகுமலர்ப் பாதம் பணிந்தரு ளாலிவ் வியனுலக நகும்வழக் கேநன்மை யாப்புணர்ந் தானுவ லூரரசே.

(இ-ள்.) தகுமகட்பேசினோன்வீய — தக்க மகட்பேசி விடுத்த கணவன் இறக்க அதனால்; நூல்போன சங்கிலிபால் — வைதவ்வியம் அடைந்த சங்கிலி நாச்சியாரிடத்து; புகுமணக் காதலினால் — தம்மிடத்துக்கும் மணவிருப்பால்; ஒற்றியூ ருறைபுண்ணியன்றன் — திருவொற்றியூரின்கண் வீற்றிருந்தரு ளும் சிவபிரானது; மிகுமலர்ப் பாதம்பணிந்து — மேலான தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளை வணங்கி; அருளாலிவ் வியனுலகம் நகும்வழக்கே — அவர் திருவருளினால் இந்த அகன்ற நிலவுலகத்தினுள்ளார் நகுதற்குரிய ஒழுக்கத்தையே; நன்மையாப்புணர்ந்தான் — நன்மையாகக்கொண்டு அந்நாச்சி யாரைத் திருமணம் புரிந்தவர் யாசிரனில்; நாவலூரரசு — திருநாவலூரின்கண் அவதரித்த நம்பியாரூரர்.—எ-று.

ஏ-இரண்டும் அசை.

மகட்பேசலென்றது பெண்பேசலென்னும் பொருள் பட்டு நின்றது. தந்தை தாயர் கொடுப்பதற்குக் குறித்த மணமகன் இறத்தல் அம்மணமகட்கு வைதவ்வியமாதலில் நூல்போன சங்கிலியென்றும், அவளை மணத்தல் இழிவா தலில் நகும்வழக்கென்றும், அவ்விழிவும் சிவபிரான் திருவ ருள் வழிக்கொண்ட அவர்க்கு நன்காயிற்றென்னுங் கருத் தால் நன்மையாப் புணர்ந்தானென்றுங் கூறினர். (89)

பத்தராய்ப்பணிவார்கள்

அரசினை யாளு ரமரர் பிராணை யடிபணிந்தித்
டுரைசெய்த வாய்தடு மாறி யுரோம புளகம்பந்து
கரசர ணாதி யவயவங் கம்பித்துக் கண்ணருவி
சொரிதரு மங்கத்தி னோர்பத்த ரென்று தொகுத்தவரே.

(இ-ள்) அரசினையாளுரமரர்பிராணை — இறைவராசிய திரு வாளுரின்கண் வீற்றிருந்தருளும் தேவபிராணை; அடிபணிந் திட்டுரைசெய்தவாய் தடுமாறி — வணங்கித் துதிக்கும் வாய் குழறி; உரோமபுளகம்பந்து — மயிர்க்கூச்செறிந்து; கரசரணை தியவயவங்கம்பித்து — கைகால்முதலிய அங்கங்கள் விதிர்

வீதிர் த்து; கண்ணருவிசொரிதரு மங்கத்தினோர் — ஆனந்தக்
கண்ணீர் சொரிகின்ற திருமேனியையுடையவர்கள்; பத்த
ரென்று தொகுத்தவர்—பத்தரென்று சொல்லப்பட்டவர்—
எ-று. ஏ-அசை (70)

பரமனையே பாடுவார்

தொகுத்த வடமொழி தென் மொழி யாதொன்று
[தோன்றியதே
மிசுத்த வியலிசை யவ்வகை யாலவ்வின் டோயுநெற்றி
வகுத்த மதிற்றில்லை யம்பலத் தான்மலர்ப்
[பாதங்கண்மே
லுகுத்த மனத்தொடும் பாடவல் லோரென்ப ருத்தமரே.

(இ-ள்.) தொகுத்த வடமொழி தென்மொழி — நூல்க
ளிற் சிறப்புடைத்தென்று கூறப்பட்ட வடமொழியும் தென்
மொழியும் ஆகிய இவைகளுள்; யாதொன்று தோன்றி
யதே—எது தன்னிடத்துள்ளதோ அதை; மிசுத்தவியலிசை
யவ்வகையால்—மேலான இயலும் இசையும் ஆகிய அக்கூறு
பாட்டால்; விண்டோயுநெற்றி வகுத்தமதில்—விண்ணளவும்
உயர்ந்த உச்சியையுடைய மதில்கூழ்ந்த; தில்லையம்பலத்தா
னம் மலர்ப்பாதங்கண்மேல்—சிதம்பர சபாநாதரது சிறந்த
தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளின்மேல்; உகுத்தமனத்
தொடும் பாடவல்லோரென்பருத்தமர்—செலுத்திய மனது
டன் பாடவல்லவரை உத்தமரென்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.—
எ-று ஏ-அசை. (71)

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்

உத்தம தானத் தறம்பொரு ளின்ப மொடியெறிந்து
வித்தகத் தானத் தொருவழிக் கொண்டு விளங்கச் சென்னி
மத்தம்வைத் தான்றிருப் பாத கமல மலரடிக் கீழ்ச்
சித்தம்வைத் தாரென்பர் வீடுபே ரெய்திய செல்வர்களே.

(இ-ள்.) வீடுபேரெய்திய செல்வர்கள்—இம்மையில் வீட்
டின்பமடைந்த சிவஞானச் செல்வர்களை; உத்தமதானத்தறம்
பொருளின்பமொடி யெறிந்து — உத்தமமாகிய சிவபுண்ணீ

யத்தினால் அறம்பொருளின்பமாகிய காட்டை யொடித் தெறிந்து; வித்தகத்தானத்தொருவழிக்கொண்டு—மேன்மையான இதயம் கண்டம் நாவினடி புருவமத்தியம் பிரமரந்திரம் என்னும் ஐந்து தானங்களினுள்ள கமலங்களுக்கு மேலான மார்க்கத்தில் சுழுமுனைதிறந்து கும்பிக்கும் அப்பியாசத்தாற் சென்று; விளங்கச்சென்னிமத்தம் வைத்தான்றிருப்பாதகமல மலரடிக்கீழ்—விளங்கும்படி சிரசில் மத்தம் பூவை முடித்த சிவபிரானது திருவடித் தாமரைகளென்னும் பரையியாபகத்துள் அடங்கி; சித்தம் வைத்தாரென்பர்—சித்தத்தை ஒருக்கிநின்றவர்கள் என்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.—
எ-று. ஏ-அசை.

தானமென்றது ஈண்டு அறமெனும் பொருள்பட நின்றது அன்றிச் சர்வ சங்கபரித்தியாகம் எனினுமொக்கும். உத்தமத்தானம் என்புழித்தகரம் எதுகைநோக்கி விரிந்தது. (72)

திருவாரூப்பிறந்தார்

செல்வந் திகழ்திரு வாரூர் மதில்வட்டத் துட்பிறந்தார் செல்வன் நிருக்கணத் துள்ளவ ரேயத னூற்றிகழ்ச் செல்வம் பெருகுதேன் னாரூர்ப் பிறந்தவர் சேவடியே செல்வ நெறியுறு வார்க்கணித் தாய செழுநெறியே.

(இ-ள்) செல்வந்திகழ் திருவாரூர் மதில்வட்டத்துட்பிறந்தார்—செல்வம் விளங்கிய திருவாரூர்த் திருநகர் மதில்வட்டத்துட்பிறந்தவர்கள்; செல்வன் நிருக்கணத்துள்ள வரேயதனால்—சிவபிரான் திருக்கணத்திற் சேர்ந்மவர்கள் அதனால்; திகழ்ச்செல்வம்பெருகு தென்னாரூர்ப் பிறந்தவர் சேவடியே—விளங்கிய உயர்ந்த வளம் மிக்க தெற்கின்கணுள்ள அத்திருவாரூர்ப் பிறந்தவர்களுடைய திருவடியே; செல்வநெறியுறு வார்க்கணித்தாய செழுநெறி—வீட்டுநெறியை அடைவார்க்குச் சமீபித்த நல்லமாரக்கம்.—எ-று. ஏ-அசை. (73)

முப்பொழுதுந் திருமேனி தீண்டுவார்

நெறிவார் சடையரைத் தீண்டிமுப் போதுந் டாகமத்தினறிவால் வணங்கியர்ச் சிப்பவர் நம்மையு மாண்டமரர்க்

கிறையாய்முக் கண்ணுமெண் டோளுந் தரித்தீறில்
[செல்வத்தொடு
முறைவார் சிவபெரு மாற்குறை வாய வுலகினிலே.

(இ-ள்.) நெறிவார் சடையாரை—நெறித்த நீண்ட சடையையுடைய சிவபிரானே; முப்போதுந் திண்டி நீடாகமத்தினறிவால்—மூன்று காலமும் பரிசித்து உயர்ந்த சிவாகம உணர்வினால்; வணங்கியர்ச்சிப்பவர்—வணங்கியர்ச்சித்து வழிபாடு செய்கின்றவர்; நம்மையுமாண்டமரர்க்கிறையாய்—எம் தரத்தினரையும் அடிமைக்கொண்டு தேவர்களுக்கு முதல்வராய்; முக்கண்ணுமெண்டோளுந்தரித்து—மூன்று கண்களையும் எட்டுப் புயங்களையும் தாங்கி; சிவபெருமாற் குறைவாய வுலகினில்—சிவபிரான் வசித்தற்குரிய சிவலோகத்தில்; ஈறில் செல்வத்தொடுமுறைவார்—அழியாத செல்வத்தோடும் வசிப்பார்.—எ-று ஏ-அசை. (74)

முழுநிறுபுசிய முனிவர்

உலகங் கலங்கினு மூழி திரியினு முள்ளொருகால்
விலகுத லில்லா விதியது பெற்றநல் வித்தகர்கா
ணலகில் பெருங்குணத் தானுமர்ந்த வரனடிகீழ்
முலகுவெண் ணீறுதம் மேனிக் கணியு மிறைவர்களே.

(இ-ள்.) உலகங்கலங்கினு மூழிதிரியினும்—உலகம் சலப்பிரளயத்தால் கலக்கமடைந்தாலும் ஊழிகாலத்தால் மாறுபடினும்; உள்ளொருகால் விலகுதலில்லா—தம்முடைய சித்தம் ஒரு காலத்தும் வேறுபடாத; விதியதுபெற்றநல் வித்தகர்—நியமவிதியைப் பெற்ற நல்லறிவினையுடையவர் யாரெனில்; அலகில் பெருங்குணத்து—அளவுபடாப் பெரிய எண்ணங்களுடைய; ஆருமர்ந்தவரனடிகீழ்—திருவாரூரின் கண் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரான் திருவடி நிழலின் கீழ்; இலகுவெண்ணீறு தம்மேனிக்கணியு மிறைவர்கள்—விளங்கிய திருவெண்ணீற்றை விதிப்படி தம் திருமேனியிற்றரிக்கும் முதன்மையுடையோர்.—எ-று. காண்-ஏ-அசை. (75)

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார்

வருக்க மடைந்துநன் னாவலார் மன்னவன் வண்டமிழாற்
பெருக்க மசூரத் தொகை பிறை சூடிதன் பெய்கழற்கே

யொருக்கு மனத்தொடப் பாலடிச் சாரந்தவ ரென்றுலகிற்
றெறிக்கு மவர்சிவன் பல்கணத் தோர்நஞ் செழுந்தவரே

(இ-ள்.) வருக்கமடைந்து நன்னாலூர் மன்னவன்—அடி
யார்களைவரிசையாக வைத்துத் திருநாவலூரில் அவதரித்த நம்
பியாரூரர்; ஒருக்குமனத்தொடு—ஒருபட்டமனதுடன்; பிறை
சூடிதன் பெய்கழற்கு—இளம்பிறையைச் சூட்டிய சிவபிரா
னது. திருவடிக்கு; வண்டமிழான்மதுரத்தொகை பெருக்க—
வளவிய தமிழினால் மதுரமிக்க திருத்தொண்டைத்தொகை
அருளிச் செய்யுமிடத்து; அப்பாலடிச் சார்ந்தவரென்று—அப்
பாலுமடிச் சார்ந்தவரென்று; உலகிற்றெறிக்குமவர்—உலகிற்
கூறப்பட்டவர்கள் யாரெனில்; சிவன்பல்கணத் தோர்நஞ்
செழுந்தவர்—சிவபிரான் பல கணங்களுள் உள்ளிட்டாராகிய
நமது உயர்ந்த தவத்தையுடையவர்கள். —எ-று.

ஏ-இரண்டும்-அசை. உலகில் அருளிச் செய்யுமிடத்துக் கூறப்
பட்டஎனக் கூட்டுக.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

செழுநீர் வயன்முது குன்றினிற் செந்தமிழ் பாடிவெய்ய
மழுநீள் தடக்கைய னீந்தபொன் னாங்குக்கொள்

[ளாதுவந்தப்

பொழினீ டருதிரு வாருரில் வாசியும் பொன்னுங்

[கொண்டோன்

கெழுநீள் புகழ்த்திரு வாருர னென்றுநாங் கேட்பதுவே.

(இ-ள்.) செழுநீர்வயன் முதுகுன்றினில்—செழுமையா
கிய நீர்வளந்தங்கிய வயல்கூழ்ந்த திருமுதுகுன்றில்; செந்
தமிழ்பாடி—செப்பமான திருப்பதிகம்பாடி; வெய்யமழுநீள்
தடக்கையின்—கொடிய மழுப்படை தங்கிய நீண்ட திருக்க
ரத்தையுடைய சிவபிரான்; ஈந்த பொன்னாங்குக் கொள்
ளாது—கொடுத்த பொன்னை அத்திருமுது குன்றத்தில் தாம்
பெற்றுக்கொள்ளாமல்; வந்தப்பொழினீடரு திருவாருரில்—
மணிமுத்தாற்றில் இட்டுச் சோலைகள் உயர்ந்த அந்தத் திரு
வாருரில் வந்து; வாசியும் பொன்னுங் கொண்டோன்—தாம்

இட்ட பொன்னுக்கு மாற்றுக்குறையங்கால தன் வாசியையும் பொன்னையுங் குறையாமற் கொண்டவர்; கெழுநீள் புகழ்த் திருவாரூரென்று நாங்கேட்பது - மிக்க புகழினையுடைய நம்பியாரூரரென்று நாம் கேள்விப்பட்டது.— எ-று. ஏ-அசை.

பூசலார் நாயனார்

பதுமநற் போதன்ன பாதத் தூர்கொரு கோயிலையான் கதுமெனச் செய்குவ தென்று கொலாமென்றுகண்டுயிலாததுமனத்தே யெல்லி தோறு நினைந்தருள் பெற்றதென் [பர் புதுமணத் தென்ற லுலாநின்ற வூர்தனிற் பூசலையே.

(இ-ள்) புதுமணத்தென்றலுமாம் - புதிய மலர் மணத்தை யனைந்த தென்றற் காற்று சஞ்சரிக்கின்ற; நின்ற வூர்தனிற் பூசலே—திருநின்றவூரில் அவதரித்த பூசலே நாயனார்; அருள்பெற்றது—திருவருளைப்பெற்றது; பதுமநற்போதன்ன பாதத்தாற்கு - நல்ல செந்தாமரை மலரையொத்த திருவடி களையுடைய சிவபிரானுக்கு; ஒருகோயிலே யான் கதுமெனச் செய்துவது—ஒரு திருக்கோயிலே நான் விரைவிற் செய்து முடிப்பது; என்கொலாமென்று கண்டுயிலாது - என்றைக்கு ஆகுமோ என்று உறங்காது; அது மனத்தேயெல்லிதோறு நினைந்தென்பர்—அவ்வாலயத் திருப்பணியைத் தமது இதயத்தில் இரவுதோறுஞ் செய்வதாய் நினைந்தருளி என்று அறிஞர் கூறுவர்.—எ-று. ஏ-அசை.

மங்கையர்க்கரசியார்

பூசலயிற்றென்ன னார்க்கன லாகப் பொருமையினால் வாச மலர்க்குழற் பாண்டி மாதேவியாமானிகண்டிற் தேசம் விளங்கத் தமிழா கரர்க்கறி வித்தவரா னைசம் விளைத்தா ளருகந் தருக்குத்தென் னாட்டகத்தே.

(இ-ள்.) பூசலயிற்றென்னார்க்கனலாகப் பொருமையினால்—பகைவர் மாட்டுப் போர்செய்தற்குரிய அயிற்படையையுடைய நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார்க்குத் தீச்சுரம் உண்

டாக அதற்குத் தான் சகிக்காமையால்; வாசமலர்க் குழற் பாண்டிமாதேவியாமானி—வாசனை கமழும் மலர்களை முடித்த அளகத்தையுடைய பாண்டிமாதேவியென்னும் பிராட்டியார்; தேசம்விளங்கத் தமிழாசரர்க் கறிவித்து—உலகத்திலுள்ளார் அறியும்படி ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு அந்நோயைத்தெரி வித்து; அவரால் அருகந்தருக்குத் தென்னாட்டகத்து நாசம் விளைவித்தாள் கண்டிர்—அப்பிள்ளையாரால் பாண்டிநாட்டில் அருகருக்குக் கேட்டை விளைத்தவள் என்று அறியுங்கள்.— ஏ-று. ஏ-அசை. (79)

நேச நாயனார்

நாட்டமிட் டன்றரி வந்திப்ப வெல்படை நல்கினர்தந் தாட்டரிக் கப்பெற்ற வனென்பர் சைவத் தவரரையிற் கூட்டு மகப்படக் கோவண நெய்து கொடுத்துநன்மையீட்டுமக் காம்பீலிச் சாலிய நேசனை யிம்மையிலே.

(இ-ள்.) சைவத்தவரரையிற் கூட்டுமகப்பட—சிவனடியார்களது திருவரையிற்றரிக்குங் கோடுகூட; கோவண நெய்து கொடுத்து—கோவணத்தையும் நெய்து கொடுத்து; நன்மையீட்டுமக்காம் பீலிச்சாலிய நேசனையிம்மையில்—சிவபுண்ணியத்தைச் சம்பாதித்த அத்தக்காம்பீலி என்னும் ஊரில் அவதரித்த சாலியர்குல முதல்வராகிய நேசநாயனாரை இவ்வுலகத்தில்; நாட்டமிட்டன்றரிவந்திப்ப—அந்நாளில்கண்ணை யிடந்தருச்சித்துத் திருமால் வழிபாடு செய்ய; வெல்படைநல்கினர்தம்—அசுரர்களை வெல்லத்தக்க சக்கரப்படையைக் கொடுத்தருளிய சிவபிரானது; தாட்டரிக் கப்பெற்றவனென்பர்—திருவடிகளைத் தன் இதயத்துத் தியானிக்கப்பெற்றவரென்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.— ஏ-று. ஏ-அசை. (80)

கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்

மைவைத்த கண்ட னெறியன்றி மற்றோர் நெறிகருதாத் தெய்வக் குடிச்சோழன் முன்பு சிலந்தியாய்ப்

[பந்தர்செய்து சைவத் தருவெய்தி வந்து தரணிநீ டாலயங்கள் செய்வித் தவன்றிருக் கோச்செங் கணுனனுஞ் [செம்பியனே.

(இ-ள்.) மைவைத்த கண்டனெறியன்றி—கருமைதங்கிய திருமிடற்றையுடைய சிவபிரான் அருளிய சைவநெறியே யன்றி; மற்றோர்நெறி கருதா — வேறொருசமயநெறியை மன தில் நினையாத; தெய்வக்குடிச் சோழன் — தெய்வீகமுள்ள சோழர்குடியில் அவதரித்தவரும்; முன்பு சிலந்தியாய்ப் பந்தர்செய்து—முற்பிறப்பில் சிலந்திப்பூச்சியாய்த் திருவானைக் காவலிற் பந்தர்செய்து சைவத்துருவெய்தி வந்து — பின் சைவராக அவதரித்து; தரணிநீடாலயங்கள் செய்வித்த வன்—நிலவுலகின்கண் மிக்க சிவாலயங்களில் திருப்பணிசெய் வித்தவரும் யாரெனில்; திருக்கோச்செங்கணுனெனுஞ் செம்பியன்—செல்வம்மிக்க கோச்செங்கட் சோழநாயனார்.—எ-று ஏ-அசை. (81)

செம்பொனணிந்து சிற்றம் பலத்தைச் சிவலோகமெய்தி நம்பன் கழற்கீழிருந்தோன் குலமுத லென்பர்நல்ல வம்பு மலர்த்தில்லை யீசனைச் சூழ மறைவளர்த்தா னிம்ப நறுந்தொங்கற் கோச்செங்க ணுனெனு [நித்தனையே

(இ-ள்.) நல்லவம்பு மலர்த்தில்லை யீசனைச்சூழ — நல்ல வாசம் வீசும் மலர்களையுடைய சோலைசூழ்ந்த தில்லையின் கண் நடேசப்பிரானைச் சூழும்படி; மறைவளர்த்தான் — தில்லைமுவாயிரவர்க்குத் திருமாளிகைகள் செய்வித்தவராகிய; நிம்பநறுந்தொங்கல்—நறுவிய வேப்பம்பூ மாலையையணிந்த; கோச்செங்க ணுனெனுநித்தனை — கோச்செங்கட் சோழ நாயனாரென்னும் முத்திநெறியடைந்தவரை; சிற்றம்பலத் தைச் செம்பொனணிந்து—சிதம்பரசபையைப் பொன்னால் அலங்கரித்து; சிவலோகமெய்தி நம்பன் கழற்கீழிருந்தோன்— சிவலோகத்தை யடைந்து சிவபிரான் திருவடிநிழலின்கட் சென்ற இரணியவன்மச்சோழனது; குலமுதலென்பர்—குலத் தில் அவதரித்த முதல்வரென்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.— எ-று. ஏ-அசை.

பாண்டிதேசத்திற்கும் அரசராயிருந்தமை தோன்ற நிம்ப நறுந்தொங்கற் கோச்செங்கணுன் என்றார். (82)

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்

தனையொப் பருமெருக் கத்தம் புலியூர்த் தகும்புகழோ
 னினையொப் பருந்திரு நீலகண்டப் பெரும் பாணனைநீள்
 சினையொப் பலர்பொழிற் சண்பையர் கோன்செந்
 [தமிழொடிசை
 புனையப் பரனருள் பெற்றவ னென்பரிப் பூதலத்தே.

(இ-ள்.) தனையொப்பரு மெருக்கத்தம் புலியூர்த்தகும்புக
 ழோன் — தனக்கொப்பில்லாத திருமெருக்கத்தம் புலியூரில்
 அவதரித்த பெரும்புகழையுடையோராகிய; நினையொப்பருந்
 திருநீலகண்டப் பெரும்பாணனை — நினைவுக்கடங்காத பத்தி
 வலியினையுடைய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனாரை;
 நீள்கினையொப்பலர்பொழில் — நீண்ட கிளைகள் ஒத்து மலர்
 கின்ற சோலையையுடைய; சண்பையர்கோன் செந்தமிழொடு-
 சுகாழியில் அவதரித்த ஆளுடையபிள்ளையார் திருப்பதிகங்
 கள் பாடுந்தோறும்; இசைபுனைய இப்பூதலத்துப் பரனருள்
 பெற்றவனென்பர் — பண்ணமைய யாழில்வாசிக்க இந்நிலவுல
 கத்தில் கிவபிரான் திருவருளைப் பெற்றவரென்று அறிஞர்கள்
 கூறுவர். — எ-று. ஏ-அசை. (83)

சடைய நாயனார்

தலம்விளங் குந்திரு நாவலூர் தன்னிற் சடைய
 [னென்னுங்
 குலம்விளங் கும்புக ழோனை யுரைப்பர் குவலயத்தி
 னலம் விளங் கும்படி நாம்விளங் கும்படி நற்றவத்தின்
 பலன் வளங் கும்படி யானு ரனைமுன் பயந்தமையே.

(இ-ள்.) தலம் விளங்குந் திருநாவலூர் தன்னில்—நிலவு
 லகத்தில் விளங்கிய திருநாவலூரில் அவதரித்த; சடையனென்
 னுங் குலம்விளங்கும் புகழோனை — குலத்தாற் சிறந்த சடைய
 னாரென்னும் புகழுடையவரை; தலம் விளங்கும்படி நாம்
 விளங்கும்படி—உலகத்தில் தவநெறிகள் விளங்கும் பொருட்
 டும் அதனால் நாமெல்லாம் நன்னெறி யடையும்பொருட்டும்;
 நற்றவத்தின் பலன் விளங்கும்படி—நல்ல தவத்தாலாய பயன்

விளங்கும் பொருட்டும்; ஆரூரனை முன்பயந்தமை - நம்பியா ரூரரை முன்னூறிற் பெற்ற காரணத்தால்; உரைப்பர் குவலயத்தில் - நிலவுலகத்தில் அறிஞர்கள் புகழ்ந்து கூறுவார்கள். — எ-று. ஏ-சை.

இசைஞானியார்

பயந்தாள் கறுவுடைச் செங்கண்வெள்ளைப் பொள்ள
[வீள்பனைக்கைக்
கயந்தான் னுகைத்த நற்காளையை யென்றுங்
[கபாலங்கைக்கொண்
டயந்தான் புகுமர னூர்ப் புனிதவ ரன்றிருத்தாள்
நயந்தா டனதுள்ளத் தென்று முரைப்பது
[ஞானியையே

(இ-ள்.) கறுவுடைச் செங்கண்வெள்ளை — கறுவுதலையுடைய சிவந்த கண்களையும் வெள்ளைநிறத்தையும்; பொள்ளல் வீள்பனைக்கை — உட்டுளையுள்ள பனைபோலும் நீண்ட துதிக் கையினையும் உடைய; கயமுகைத்த நற்காளையைப்பயந்தாளென்றும் - யானையைத் திருக்கயிலைக்கு நடராத்திய நல்ல நம்பியா ரூரரைப் பெற்றனளென்றும்; கபாலங்கைக்கொண்டு - கபாலத்தைத் திருக்கரத்திற் ருங்கிக் கொண்டு; அயந்தான் புகுமரன் - ஐயத்தைத் தானேற்றுண்ணும் முதல்வராகிய; ஆரூர்ப்புனிதவரன்றிருத்தாள் - திருவாரூரின் கண் வீற்றிருந்தருளும் சிவபிரான் திருவடிகளை; நயந்தா டனதுள்ளத் தென்று ஞானியையுரைப்பது - தனது இதயத்து எந்நாளும் தியானிக்கின்றவளென்றும் இசைஞானியாரை அறிஞர்கள் கூறுவர். — எ-று. தான்-ஏ-அசை. (85)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி

ஞானவ வாஞ ரரசரை யல்லது நாமறியோ
மானவ வாக்கை யொடும்புக் கவரை வளரொளிப்பூண்
வானவ ராலு மறிதற் கரிய வடகயிலைக்
கோனவன் கோயிற் பெருந்தவத் தோர்தங்கள்
[கூட்டத்திலே.

(இ-ள்.) வளரொளிப்பூண்வானவராலு மறிதற்கரிய—பரம்பிய ஒளியையுடைய ஆபரணங்களையணிந்த தேவர்களாலும் அறிதற்கருமையான; வடகயிலைக் கோனவன்கோயில்—வடகயிலைக்கணுள்ள சிவபிரானது கோயிலில் வாழும்; பெருந்தவத்தோர்தங்கள் கூட்டத்தில்—பெரிய தவத்தையுடைய அடியார் திருக்கூட்டத்தில்; ஞானவவாரூரசரையல்வது—சிவஞானமிக்க நம்பியாரூரரையல்லாது; மானவவாக்கையொடும் புக்கவரை நாமறியோம்—மனுடவுடம்புடன் போனவரை நாமறியோம்.—எ-று ஏ-அசை.

திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ள கூட்டவடியார்கள்
தனியடியார்கள்

கூட்டமொன் பாளே டறுபத்து மூன்று தனிப்பெயராயீட்டும் பெருந்தவத் தோரெழு பத்திரண் டாம்வினையை வாட்டுந் தவத்திருத் தொண்டத் தொகைபதி [ஞென்றின்வகைப் பாட்டுந் திகழ்திரு நாவலூ ராளி பணித்தனனே.

திருத்தொண்டத் தொகைப்பதிகக் கவிகளின்
முதனினைப்பு

பணித்தநற் றெண்டத் தொகைமுதற் றிலையிலைமலிந்த வணித்திகழ் மும்மைத் திருநின்ற வம்பரு வார்கொண் [டதோ ரினைத்திகழ் பொய்யடி மைக்கறைக் கண்டன் [கடல்சூழ்ந்தபின் மணித்திகழ் சொற்பத்தர் மன்னிய சீர்மறை நாவனொடே

பலனருள்கவி

ஓடிடும் பஞ்சேந் திரியமொடுக்கி யென் னாழ்வினைகள் வாடிடும் வண்ணநின் றெத்தவஞ் செய்தனன் [வானினுள்ளோர் சூடிடுஞ் சீர்திருப் பாதத்தர் தொண்டத் தொகையி [லுள்ள சேடர்தஞ் செல்வப் பெரும்புக முந்தாதி செப்பிடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பியாண்டர் நம்பி அருளிய கலித்துறைத் திருவந்தாதி
என்னும்

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி முற்றிற்று.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின்

திருநட்சத்திரங்கள்

(அகரவரிசை)

திருத்தொண்டர்	— மாதம் —	நட்சத்திரம்
அதிபத்தர்	ஆவணி	ஆயிலியம்
அப்பூதியார்	தை	சதயம்
அமர்ந்தியார்	ஆனி	பூரம்
அரிவாட்டாயர்	தை	திருவாதிரை
ஆனையர்	கார்த்திகை	அத்தம்
இசைஞானியார்	சித்திரை	சித்திரை
இடங்கழியார்	ஐப்பசி	கார்த்திகை
இயற்பகையார்	மார்கழி	உத்திரம்
இளையான் குடிமாறர்	ஆவணி	மகம்
உருத்திரபசுபதி	புரட்டாசி	அசுவினி
எறிபத்தர்	மாசி	அத்தம்
ஏயர்கோன் கலிக்காமர்	ஆனி	இரேவதி
ஏனாதிநாதர்	புரட்டாசி	உத்திரம்
ஐயடிகள்	ஐப்பசி	மூலம்
கணநாதர்	பங்குனி	திருவாதிரை
கணம்புல்லர்	கார்த்திகை	கார்த்திகை
கண்ணப்பர்	தை	மிருகசீரிடம்
கழற்சிங்கர்	வைகாசி	பரணி
கலிக்கம்பர்	தை	இரேவதி
கலியர்	ஆடி	கேட்டை
காரியார்	மாசி	பூராடம்
காரைக்காலம்மையார்	பங்குனி	சுவாதி
குங்குலியக் கலயர்	ஆவணி	மூலம்
குலச்சிறையார்	ஆவணி	அனுடம்
கூற்றுவர்	ஆடி	திருவாதிரை
கோச்செங்கட் சோழர்	மாசி	சதயம்
கோட்புலியார்	ஆடி	கேட்டை
சடையனார்	மார்கழி	திருவாதிரை
சண்டேசர்	தை	உத்திரம்
சத்தியார்	ஐப்பசி	பூசம்
சாக்கியர்	மார்கழி	பூராடம்
சிறப்புலியார்	கார்த்திகை	பூராடம்

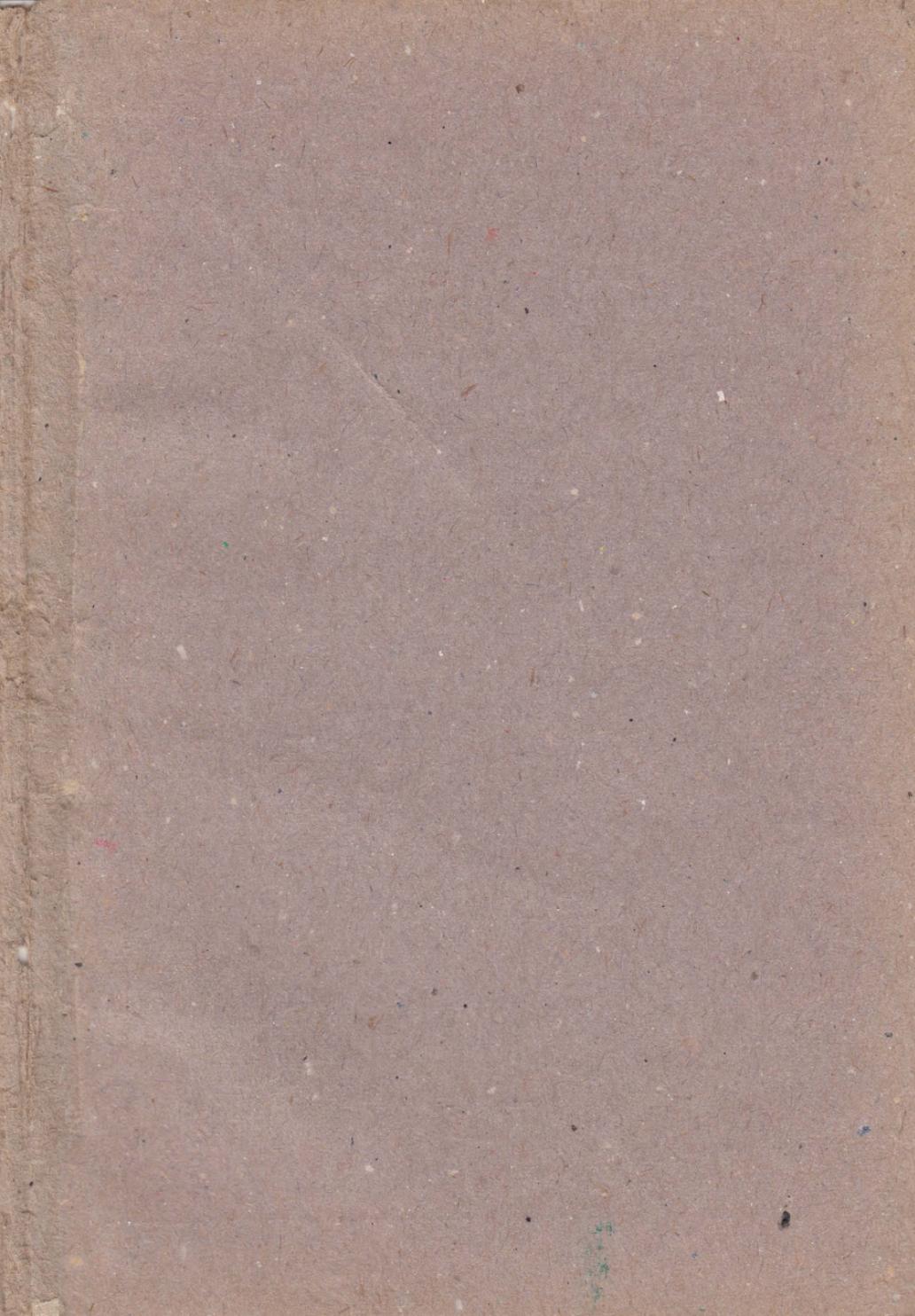
திருத்தொண்டர்	மாதம்	நட்சத்திரம்
சிறுத்தொண்டர்	சித்திரை	பரணி
சுந்தரர்	ஆடி	சுவாதி
செருத்துணையார்	ஆவணி	பூசம்
சேரமான் பெருமாள்	ஆடி	சுவாதி
சோமாசிமாறர்	வைகாசி	ஆயிலியம்
தண்டியடி கள்	பங்குனி	சதயம்
திருக்குறிப்பு	சித்திரை	சுவாதி
திருஞானசம்பந்தர்	வைகாசி	மூலம்
திருநாவுக்கரசர்	சித்திரை	சதயம்
திருநாளைப்போவார்	புரட்டாசி	உரோகிணி
திருநீலகண்டக் குயவர்	தை	விசாகம்
திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்	வைகாசி	மூலம்
திருநீலநக்கர்	வைகாசி	மூலம்
திருமூலர்	ஐப்பசி	அசுவினி
நரசிங்கமுனையர்	புரட்டாசி	சதயம்
நமிநந்தியார்	வைகாசி	பூசம்
நெடுமாறர்	ஐப்பசி	பரணி
நேசர்	பங்குனி	உரோகிணி
புகழ்ச்சோழர்	ஆடி	கார்த்திகை
புகழ்த்துணையார்	ஆவணி	ஆயிலியம்
பூசலார்	ஐப்பசி	அனுடம்
பெருமிழலைக் குறும்பர்	ஆடி	சித்திரை
மங்கையற்கரசியார்	சித்திரை	உரோகிணி
மானக்கஞ்சாறர்	மார்கழி	சுவாதி
முருகர்	வைகாசி	மூலம்
முனையடுவார்	பங்குனி	பூசம்
மூர்க்கர்	கார்த்திகை	மூலம்
மூர்த்தியார்	ஆடி	கார்த்திகை
மெய்ப்பொருள்	கார்த்திகை	உத்திரம்
வாயிலார்	மார்கழி	இரேவதி
விறண்மிண்டர்	சித்திரை	திருவாதிரை

குறிப்பு: தொகை அடியார்களில், தில்லைவாழ்ந்தணர்களுக்குச் சித்திரை முதல்நாளிலும், ஏனையோர்க்குப் பங்குனி இறுதி நாளிலும் குருபூசை செய்வது வழக்கம்.

மேலே குறிக்கப்படாத திருத்தொண்டர்களின் திருநட்சத்திரங்கள்:

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	ஆனி	மகம்
நம்பியாண்டார் நம்பிகள்	வைகாசி	பூசம்
சேக்கிழார் சுவாமிகள்		

அக்ரோ — விவசாய மருந்து வகைகள்

பாடசாலைப் புத்தகங்கள்

அச்சக உபகரணங்கள்

தேவையாயின்

தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

— ரோடு —

32, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

இன்கள் :

* 287, மின்சார நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

* சுண்டிக்குளம் சந்தி,
விஸ்வமடு.